

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

બહારગામ માટે બાર અંક ને પોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧-૧૨-૦

પુસ્તક ક્રંદિ યુ
અંક ૫ એ

દાગણુ

વીર સં. ૨૪૭૬
વિ. સં. ૨૦૦૬

અનુક્રમણિકા

૧	કાલનાખાતે મળેલ શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સના સત્તરમા અધિવેશનના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે શેઠ કરતુરભાઈ લાલભાઈએ કરેલ પ્રવચન	...	૬૩
૨	સદરહુ કોન્ફરન્સના પ્રમુખ શેઠશ્રી કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલનું પ્રવચન	...	૬૫
૩	કોન્ફરન્સની સ્વાગત સમિતિના પ્રમુખ શેઠશ્રી મૂળચંદજી સજમલજીનું પ્રવચન	...	૧૦૭
૪	સત્તરમા અધિવેશનના આદેશો	...	૧૧૨
૫	જ્ઞાનપ્રામાણ્યવાદ	(શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી)	૧૧૬
૬	“ પ્રકાશ ” સંબંધી	...	૧૨૦

નવા સભાસદ

૧	દોશી કાંતિલાલ જીવરાજ	માટુંગા	લાઈફ મેમ્બર
૨	શાહ ઉત્તમચંદ હરગોવીંદ	અમદાવાદ	વાર્ષિક મેમ્બર

સભા...સમાચાર

તા. ૨ જી તથા ત્રીજી ફેબ્રુઆરીના રોજ કાલના(મારવાડ)ખાતે મળેલ શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સના સત્તરમા અધિવેશન પ્રસંગે તેની સફળતા ઇચ્છતો તાર-સંદેશો તથા શુભેચ્છા દર્શાવતો પત્ર સભા તરફથી મોકલવામાં આવ્યો હતો.

આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીના પૃથ્વર શાંતમૂર્તિ આચાર્યશ્રી વિજયલલિતસૂરિજી ખુડાલાખાતે સ્વર્ગવાસી યતાં દિલગીરી દર્શાવતો તાર કરવામાં આવ્યો હતો.

卐	“ પ્રકાશ ” સહાયક ફંડ	卐
卐	ગયા માસમાં જણાવી ગયા પછી આ માસમાં નીચે પ્રમાણે રકમ મળી છે, જેનો સાભાર સ્વીકાર કરવામાં આવે છે	卐
卐	૮૨) અગાઉના	卐
卐	૧૧) એક પહેલ હ. ગાંધી જમનાદાસ અમરચંદ	卐
卐	રૂ. ૬૩) કુલ	卐

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૬ મું.
અંક ૫ માં.

: ફાગણ :

વીર સં. ૨૪૭૬
વિ. સં. ૨૦૦૬

સમયને પિછાની કર્તવ્યમાં રત બનો !

[શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સના સત્તરમા અધિવેશનને ખુલ્લું
મુકતાં શેઠશ્રી કરતુરભાઈ લાલભાઈએ કરેલ ત્રેરક પ્રવચન]

શેઠશ્રી કરતુરભાઈએ પ્રચંડ હર્ષનાદો વચ્ચે ૧૭મું અધિવેશન ખુલ્લું મુકતાં જણાવ્યું હતું કે કોન્ફરન્સને અસ્તિત્વમાં આવ્યે લગભગ પચાસ વર્ષ થયા છે, પણ મને કહેતાં કે. ખ થાય છે કે આજ સુધીમાં કોન્ફરન્સની મારફતે આપણે કાંઈ ખાસ સિદ્ધિ મેળવી શક્યા નથી. શરૂઆતમાં જ્યારે કોન્ફરન્સની બેઠક ભરાતી ત્યારે જૈન જનતામાં તે અંગે બારે ઉત્સાહ જનમતો. પૈસાદાર વર્ગ પણ સારી સંખ્યામાં હાજરી આપતો અને વિવિધ પ્રકારના દાનની જાહેરાત થતી. પાંચ સાત વર્ષ આ રીતે ચાલ્યું અને ત્યાર પછી કોન્ફરન્સ અંગેનો ઉત્સાહ મંદ પડતો ગયો અને કાંઈ કરીને આજે એ સ્થિતિ આવી છે કે તેનું અધિવેશન ભરવું પણ મુશ્કેલ બન્યું છે. આનાં કારણો એ આપણે તપાસીએ તો સહેજે સમજાશે કે કોન્ફરન્સ પાસે કોઈ જાતનો સંઘીન અથવા રચનાત્મક કાર્યક્રમ ન હતો. જૈન જનતાના ગાંઠ સંપર્કમાં આવી તેને મદદરૂપ થવા કાંઈ ખાસ કરવામાં આવ્યું નથી. કેટલાક ચર્ચાર્પદ ધાર્મિક સત્તાવાળા ચર્ચો જૈન જનતામાં વેસનરૂપ લીધું થયું. આ તથા કારણોને લીધે જે ઉત્સાહ સને ૧૯૦૦થી ૧૯૧૦ સુધીના મુંગળ, અમદાવાદ, બાવનગર વિગેરેના અધિવેશનોમાં જોવામાં આવ્યો તે આજે દેખાતો નથી.

રચનાત્મક કાર્યક્રમ અપનાવો.

શેઠશ્રી કરતુરભાઈ લાલભાઈ

શ્વેતાંબર જૈન કોન્ફરન્સનું આધિવેશન જૂદા જૂદા

["જૈન" પત્રના સોજન્યથી] પ્રાંતોના, જિલ્લાઓના અને તાલુકાઓના જૈનોને એક બીજાના પરિચયમાં લાવવાનું રથાન અને તે યોગ્ય છે, પણ તેને જીવોત્તી લોકપ્રિય સંસ્થા બનાવવી હોય તો તીચેના મુદ્દાઓ લક્ષમાં રાખી કાર્યક્રમ રચવો જોઈશે.

૧. જીવોત્તી કોન્ફરન્સ કોઈ જૈનસિદ્ધાંતોને માન્ય રાખી ચાલનારી સંસ્થા હોવી જોઈશે.

૨. આજની બદલાતી જતી સમાજરચનામાં કોમની આર્થિક સ્થિતિ મુધારવા ઉપાયો યોજી તે અંગેની જરૂરી પ્રવૃત્તિઓ દ્વાય ધરવી જોઈશે.

૩. ધાર્મિક અર્ચાર્પણ વિષયે તેમાં લાવવા જોઇએ નહિ.

૪. સેવાભાવી કાર્યકરો તૈયાર કરી જૂદી જૂદી જગ્યાઓએ જૈન જનતાના ઉત્કર્ષ સારૂ પ્રબંધ થવો જોઇએ.

ઉપરના મૂળભૂત મુદ્દાઓ ઉપર કોન્ફરન્સની નીતિ ઘડાશે નહિ ત્યાં સુધી કોન્ફરન્સ લોકપ્રિય સંસ્થા જનવી સુરકેલ છે.

જૈનોની કંગાલીયત.

દસ વર્ષમાં જૈનોની સ્થિતિમાં ભારે પડટો આવ્યો છે. ગામોગામ અને શહેર-શહેરમાં જૈન જનતાને મોટો ભાગ આર્થિક સંકટમાંથી મુક્ત કરી રહ્યો છે. વધુ દુઃખની વાત તો એ છે કે આમાંના મોટા ભાગે તો આત્મવિશ્વાસ પણ ગુમાવ્યો છે. જ્યારે દસ વર્ષ પહેલાં એવી સ્થિતિ હતી કે જૈન કોમનો કોઇપણ હાકરો હાથ લાંબો કરતા શરમાતો એટલું જ નહિ પણ તેની રીતની મદદ લેવા તૈયાર ન હતો. જ્યારે આજે સેંકડો નહિ પણ હજારો માણસો મદદ માટે ફાંફાં મારી રહ્યા છે. આ સ્થિતિ એકલી દુઃખદ નથી, પરંતુ જૈનો માટે ભયંકર છે. આમાંથી જયવાનો અને આપણાં ભાઈઓને ઉગારવાનો એક જ રસ્તો છે જે ભાઈઓની કંગાળ હાલત હોય તેમણે તે મીઠાવવાને માટે ગમે તે કામે લાગી જવું જોઇએ અને તેમને કામે ચઢાવવા માટે બીજા જૈન ભાઈઓ કે જે સુખી હોય તેમણે મદદ કરવી જોઇએ. જૈનોથી અમુક કામ થાય અને અમુક કામ ન થાય તે માનસ હવે પણ ફેરવાવું જોઇએ.

હુન્નર-ઉદ્યોગની તાલીમ આપો.

આજે હિંદુસ્તાનમાં ક્રાંતિ આવી રહી છે અને સેંકડો વર્ષથી વશીક વર્ગના હાથમાં અમુક વેપારો હતા તે આવી ગયા છે અને એ પણ શંકાસ્પદ છે કે તે વેપારો વશીક વર્ગના હાથમાં પાછા આવશે કે કેમ? આ સ્થિતિમાં આપણે સમયને પિછાનીએ અને કામે લાગી જઇએ તો જ ઉત્તરિતે માર્ગે વળીએ. છેલ્લા વંસ વર્ષમાં એક કામ બહુ સરસ થયું છે અને તે એ કે મરવાડ જેવા પછાત ગણતા દેશમાં પણ જૈન વિદ્યાર્થીઓને ભણવા માટેની સગવડ થઇ છે. આ સગવડો જેટલા વધુ પ્રમાણમાં આપણે આપીશું તેટલા પ્રમાણમાં બેકારીનો સવાલ પડેલો ઉકેલી શકીશું. ઉપરાંત નાના પાયાના ઉદ્યોગની કામગીરી શીખવવામાં આવે તો વળી ભાઈઓનો આર્થિકિકનો પ્રશ્ન સહેલો અને.

૧૯૪૭ની ભયંકર ક્રાંતિમાં લાખો હિંદુઓને પાકિસ્તાન છોડી હિંદુસ્તાન આવવું પડ્યું. તેઓ તેમના ઘરખાર, રાચરચીકા ત્રિગેરે છોડી ચાલ્યા આવ્યા પણ એ સૌને મગફળી લેવા જેવી વાત છે કે તેઓમાંથી એક પણ માણસે લાખો હાથ કરી પોતાનો નિર્વાહ કરવાનો વિચાર ન કરતાં ગમે તે કામ કરી પોતાનો નિર્વાહ કરવાનું પ્રશંસનીય અને મહાનગીભયું પગલું ભર્યું છે. તે જ પ્રમાણે આપણામાં આવેલી નિરતેજતા દૂર કરી કામે લાગી જઇએ તો આપણો ઉદય રહેજમાં છે.

આજે અધિવેશન ભરાઇ રહ્યું છે તે અંદર અંદરના મતમતાંતર જૂલી જર્મ કોમમાં એકય સાધી અનેક જૈન કુટુંબોની આધારસ્થા સંસ્થા જની રહે તેમ પ્રાર્થો આ અધિવેશન ખુલ્લું મૂકું છું.

ઐક્ય એજ આપણું અમોઘ સાધન છે

હુદ્ મતભેદો ભૂલી કર્તવ્ય-પંથ પર આગે બઢો.

[શ્રી જૈન સ્વેતાંબર કેન્દ્ર-સના ફાલના (મારવાડ) ખાતે, તા. ૨૭
ફેબ્રુઆરીના સત્તરમા અધિવેશનના પ્રમુખસ્થાનેથી રા. બ.
શેઠ શ્રી કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલ બુરસાદાર પ્રવચન]

મવવીજાંકુરજનના રાગાઘાઃ ક્ષયમુપગતા યસ્ય ।

વ્રજા વા વિષ્ણુર્વા હરો જિનો વા નમસ્તસ્મૈ ॥ શ્રીહેમચંદ્રાચાર્ય

ભવરૂપ વૃક્ષના બીજાંકુર એવાં રાગાદિક જેના ક્ષય પામ્યા હોય તે ગમે તો ઘસા હોય, ગમે તો વિષ્ણુ હોય, ગમે તો મહાદેવ હોય કે ગમે તો જિન હોય તેને મારા નમસ્કાર છે.

આપણે નિશ્ચય કરીએ કે સત્યની આરાધના છોડવાના નથી, સત્ય માટે જગતમાં સાચી અહિંસા એ જ ધર્મ છે; અહિંસા તે પ્રેમનો સાગર છે. તેનું માપ જગતમાં કોઇ કાઠી શક્યું જ નથી. એ પ્રેમ સાગરથી આપણે ઉભારી

અર્થએ, તો આપણામાં એવી ઉદારતા આવે કે તેમાં આપ્તા જગતને આપણે સંકેલી શકીએ. એ કડીન વસ્તુ છે ખરી, છતાં સાધ્ય છે, તેથી આપણે શરૂઆતની પ્રાર્થનામાં સાંભળ્યું કે શંકર કે વિષ્ણુ, ઘસા હો કે ઈન્દ્ર, હુદ્ હો કે સિદ્ધ, મારું માયું તેને જ નમે છે જે રામરૂપ રહિત છે, જેણે કામો છોડ્યા છે, જે અહિંસાની-પ્રેમની ભૂતિ છે.

આપ સર્વે ભવ્ય આત્માઓને હું નમન કરું છું. આપનામાં રહેલાં અનંત શુભો, તથા આપણા અતિમ ધ્યેયને પહોંચવા માટે આપણામાં છુપા-એલ અનંત જ્ઞાન, દર્શન અને આરિચ્ચની અનંત શક્તિઓને હું કોટી કોટી વંદન કરું છું. આત્મ્ય વ્યયુતિના મુખ્ય સિદ્ધાંતને સ્વીકારનારા અને આપનારા આપ સર્વમાંથી અનેક પ્રેરણાઓ લઇ

રા. બ. શેઠશ્રી કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલ આપણે સાથે મળી જૈન શાસનનો ઉલ્લોત કરવા અનેક કાર્યો કરવાનું બળ મેળવીશું. જે ઉત્સાહ અને પ્રેમથી આજે આપણે આપણા પૂર્વજોની ભૂમિ ઉપર એકત્રિત થયા છીએ તે ભૂમિને ફરી ચાહ્યાર બનાવવાનું શાસનદેવ આપણને બળ આપે તેવી તમારા અને મારા તરફથી પ્રાર્થના કરું છું.

છેલ્લા અધિવેશન પછીના લગભગ પાંચ વર્ષના માળા પછી આપણી આ મહાસભા આજે તેનું સત્તરમું અધિવેશન ભરી શકી છે તે માટે પરમ કૃપાળુ પરમાત્માનો હું આભાર માનું છું.

—(૯૫)—

કેન્દ્ર-સના જન્મથી માંડી આજ સુધી એટલે લગભગ ૪૯ વર્ષના લાંબા ગાળામાં આપણી મહાસમાનું નાવ ભરતો અને ઓટ વચ્ચે સારી રીતે ઝોલાં ખાતું આવ્યું છે. પંદરેક વર્ષથી તો ઓટમાં એટલું સપડાયું કે છેક કિનારે આવીને જ તેનું નાવ પડી રહ્યું છે. પાંચ વર્ષ પહેલાં આપણે મુંબઈ ખાતે તેનું સોળચું અધિવેશન ખૂબ ઉત્સાહ વચ્ચે ભડું અને દરેકને આશ્ચા હતી કે મહાસમામાં નવા પ્રાણ પુરાશે અને સમાજને થોડા માર્ગદર્શક થઈ પડશે પણ સમાજના હોળાએલ વાતાવરણને સ્વચ્છ થવાનો સમય પાક્યો નહોતો એટલે તે વખતે પણ કાર્યકર્તાઓના ભયોરથ પ્રયત્નો છતાં આપણે સંતોષકારક પરિણામ લાવી શક્યા નહિ. મારવાડના ઉત્સાહી બંધુઓએ આવા કટોકટીના સમયમાં આ અધિવેશન માટે આમંત્રણ આપ્યું અને આજે આપણે એકત્રિત થઈ શક્યા છીએ તે તેમને જ આભારી છે.

આ સંસ્થાને જન્મ આપનાર પણ આજથી ૮૦ વર્ષ પહેલાં જન્મ લેનાર એક જ્યોત્યુએટ મારવાડી બંધુ જ હતા. હઠ્ઠા સાહેબના નામથી જૈન સમાજ અપરિચિત નથી. એક મારવાડી બંધુના હાથે સ્થપાયેલ આ સંસ્થાને તેના ખરા કટોકટીના સમયમાં હાથ ઝાલનાર મારવાડી બંધુઓ જ બહાર પડે તેમાં મને કુદરતનો હસ્તક્ષેપ લાગે છે. જે સ્થાને આપણે એકત્રિત થયા છીએ તે સ્થાનમાં વિદ્વાનું જે મહાન ધામ પ્રવર્તે છે, તે પણ હઠ્ઠાસાહેબની અયાગ મહેનતનું જ પરિણામ છે. આટલી પાકટ હિંમતે પણ યુવાનને શરમાવે તેવા ઉત્સાહથી આપણને પ્રેરણા આપવા આજે આપણી વચ્ચે તેઓ હાજર રહ્યા છે. આ સંસ્થાને જીવતી જોવાની તેમની ધન્ય આપણામાં નવા પ્રાણ પૂરી રહી છે. આ મહાન સંસ્થાના મહાન પિતા બીજા વીસેક નવાં અધિવેશનોમાં આ પ્રમાણે હાજરી આપે એટલી શાસનદેવને પ્રાર્થના છે.

ગોઠવાડ સંઘના પણ આપણે જોટલા જ ઝડપી છીએ. વીર ભામાજ્ઞાના વારસદારોને ખરી કટોકટી વખતે મદદ મોકલવાનું કહેણ જ ન હોય, તે તો સમયસર પહોંચી જ આવે અને નિસ્તેજ થયેલી શક્તિઓમાં પ્રાણ પૂરે.

પરમપૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયનંદલભસ્કરીશ્વજી ! જૈન સમાજ અને ધર્મ માટે આપની ઉદ્દાત ભાવનાને હજી અમો પૂરેપૂરી સમજી શક્યા નથી. એકાદ નાની કેળવણીની નવી સંસ્થા ખોલવાની હોય તો યે આપનું હૃદય ઉછળે તો આ તો કોઈ જૈન સમાજના પ્રાણરૂપી કેન્દ્ર-સની હુબતી નાવને ફરી તરતી કરવા આપને શું મંથન થતું હશે તે તો કોઈ અનુભવી જ સમજી શકે. પાટીસ્તાનના ભાગલા વખતે શાસનદેવે અમારા સુભાગ્યે અમને સોંપ્યાં કારણ કે હજી જૈન સમાજને આ નવા ક્રાંતિકાળમાં આપની ડગલે ને પગલે જરૂર લાગવાની છે. આ નવો પલટો લેતા યુગમાં જૈન સમાજ ભગવાન મહાવીરનો વારસો કઈ રીતે સાચવી શકે, પચાવી શકે અને જગત સમક્ષ રજૂ કરી તેને થોડા માર્ગે વાળી શકે તે માટે અમારે આપની દોરવણીની કારે જરૂર છે. જૈન સમાજ જગત સમક્ષ એક સરખા માનવી ઉભો રહી શકે તે માટે આપે કેળવણીની અનેક સંસ્થાઓ ખોલવા

અંક ૫ મો]

ઐક્ય એ જ આપણું અગ્રેય સાધન છે

૯૭

પ્રેરણાઓ આપી અને તેનાં ફળ આજે નવી પ્રજા સાખવા માંડી છે. શ્રાવક સ્ત્રેન મજબૂત કરવા આપની દીર્ઘદૃષ્ટિથી પ્રથમ પગલું ભર્યું, હવે જોન સમાજ આ કટોકટીના કાળમાં ઉભો રહી શકે. અને આખા શાસનની જવાબદારી વહેરી લેવા જેટલો શક્તિમાન થાય તેની પણ પ્રેરણા આપના તરફથી જ મળશે તેવી અનેક આશાઓ અમે આપ જેવા પાસે ન રાખીએ તો કોની પાસે રાખીએ ? ભારતવર્ષનાં દરેક જોન વિદ્યાધામોના બાળકોના આપને આશીર્વાદ છે કે તમે ખૂબ જીવજો અને સમાજની આજ્ઞાના એ તારલાઓ માટે બીજા અનેક વિદ્યાધામો ખોલવા પ્રેરણા આપજો. દ્રવ્ય, સ્ત્રેય, કાલ અને ભાવને પૂરેપૂરા સમજનાર પૂજ્યશ્રી ! સમગ્ર જોન સમાજની આપને માટે પ્રાર્થના છે કે આ યુગના જોન યુગ્મેશ્વર ખૂબ લાંબું જીવે. શાસનદેવ તમને ખૂબ જીવડે.

સમાજનો જે મહાન જવાબદારી-ભારેલું રથાન આપે મને આપ્યું છે તે રથાનને લાયક હું છું કે કેમ તેની ચર્ચા કર્યા વિના એટલું જ કહીશ કે આપના રત્નાકર્ષણથી આકર્ષિત મેં આ દુઃસાધ્ય ભાર મહણ્યું કર્યો છે. જે કે આપે ભાર મને સોંપ્યો છે છતાં હું તો એમ જ સમજું છું કે ખરી જવાબદારી આપને સ્વીકારવાની છે. હું તો એક નિમિત્ત માત્ર છું. દેવનો રથ ખેંચવા લાકડાનો ઘોડો જોડે છે ખરા, પણ એ રથને એજે છે ભક્ત લોકો જ. હું પણ આ અનુબંધારૂપી રથનો લાકડાનો ઘોડો છું. ખેંચવાનું આપને જ છે. મને પૂછું શ્રદ્ધા છે કે આપ સર્વના સહકારથી આપણી મહાસભાને આપણે ફરી પ્રાણવંત સંસ્થા બનાવી શકીશું.

આ અધિવેશનનું ઉદ્દઘાટન આજે જે વ્યક્તિને હસ્તે થયું છે તેથી આપણા સર્વેની શ્રદ્ધા ખૂબ દઢ થઈ છે કે આપણી મહાસભા જીવતી અને જગતી સંસ્થા બનાવી શકીશું. શેઠ કરતુરભાઈ લાલભાઈ જેવી બાહ્યશક્તિ અને દીર્ઘદૃષ્ટિવાળી વ્યક્તિ આપણે ધરાવીએ છીએ તે માટે આપણા સમાજ ખરેખર મગર છે. આવી એક જ વ્યક્તિથી આપણે ઘણું બાંધોમાં બેસીને છીએ. તાર્થિના આતિ યુગવલ્લુ ભરેલા પ્રશ્નોને આપણા અને આપણી જાતબંધી પ્રજા માટે લાંબાકાળ સુધી સરળ બનાવી તેમજ સર્વને ચિંતામુક્ત કર્યા છે. આતિ પુણ્યશાળી વ્યક્તિના શુભહરતે આ અધિવેશનનું ઉદ્દઘાટન થાય તે માટે હું તો ખૂબ શ્રદ્ધાવંત થયો છું કે આપણે કોન્ફરન્સ દ્વારા અનેક સંબંધ કાર્યો હાથ ધરી શકીશું. પ્રમુખસ્થાને વ્યવહારિક દૃષ્ટિએ હું ખુરશી ઉપર છું પણ મારી નજર તો શેઠ કરતુરભાઈ ઉપર જ હમેશા રહેશે. કોન્ફરન્સના શરીર તરીકે હું મારી જાતને માનીશ અને તેના આત્મા તરફે શેઠ કરતુરભાઈને માનીશ. હું તમારા તરફથી આ તકે શેઠ કરતુરભાઈનો આભાર માનું છું.

હેલ્થ અધિવેશન પછી આપણો દેશ એક મહાન ક્રાંતિમાંથી પસાર થઈ રહ્યો છે. એ પાંચ વર્ષના ગાળામાં યુરોપના ભયાનક યુદ્ધનો અંત આવ્યો અને ભારતવર્ષ મહાત્મા ગાંધીજી અને કોંગ્રેસની લાંબી તપશ્ચર્યા પછી સ્વતંત્ર થયો. હજારો વર્ષમાં જે દેશ ખરી

સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત ન કરી શક્યો તે લોહીનું એક ટીપું પાસા વિના અહિંસાના માર્ગે કરી શક્યો તે માટે આપણને બેવડો હર્ષ થાય છે.

આજે આપણે એક સ્વતંત્ર દેશના શહેરો તરીકે આ અધિવેશનમાં ભાગ લઈ રહ્યા છીએ એટલે આપણી જવાબદારી પણ હવે બમણી થાય છે. દેશને સ્વયં કરતાં નાના કે મોટા દરેક પ્રશ્નો સાથે આપણે એક હિન્દી તરીકે જોડાવાની પહેલી જવાબદારી અને કોમવાદ કે પ્રાંતવાદને અસ્પૃશ્ય ગણીને જૈન સમાજ તથા ધર્મના આંતરિક પ્રશ્નોના માર્ગ કાઢવાની બીજી જવાબદારી. આપણી બે આંખોમાં કદાચ આંખ ઓછી કિંમતી છે એ કહેવું જેટલું મુશ્કેલ છે તેટલું જ મુશ્કેલ આ જાને જવાબદારીઓની કિંમત આંકવામાં છે. રાષ્ટ્ર ભવતા અને સદૃશ હશે તો જ સમાજ અને ધર્મ જીવી શકશે.

દેશની આણુ પરિસ્થિતિ અને આપણી ફરજ

હું આપની સમક્ષ રાષ્ટ્રની હાલની પરિસ્થિતિ અંગે લાંબું વક્તવ્ય કરવા નથી માગતો. આપ સર્વે તેનાથી સારી રીતે વાકેફ છો. દેશ સ્વતંત્ર થયા પછી પણ હજી આજે આપણે ખરી સાતિ અનુભવી શકતા નથી અને પ્રજાના મોટા ભાગના ભૈરવની પણ અવધિ આવતી હોય તેમ આપણને લાગ્યા કરે છે. ગયા યુદ્ધ પછી જગતનો ડામડોળ રિશ્તિ, પાકિસ્તાનનો ઉપત્તિયો થયેલ માનવસંહાર, ત્યાંથી આવનાર લાકડાં બહેનો માટે સરકારને કરવાની દરેક જાતની સગવડનો બોલો, કાશ્મીર અંગે ઝંખડો, ખૂડીવાદ અને મનુર વગેરે ધર્મણુ. અનાજની મોટી ખેંચ, અસહ્ય મોંઘવારી અને છેલ્લે છેલ્લે ઇંગ્લેન્ડ પોંડની કિંમત ઘટાડવાથી ડોલર વિસ્તારમાંથી જાણસભાવ મંથાવવાની વધેલી મુશ્કેલી-આ અને આવા અનેક પ્રશ્ન દેશના સૂકાનીઓને યુગ યુગની રહ્યા છે. એક પ્રશ્નનું નિરાકરણ કરવા કામ હાથ ધરાય છે ત્યાં બીજો આવીને બેસો જ રહે છે. બ્રિટિશ સરકારે એવું જીજ્ઞાસુ કરીને આપણને વચ્ચે આપેલ છે કે જરા સંધિતા, સંધિવાને બદલે વચ્ચે વધારે ફાટે છે. આવી કટોકટીના સમયમાં સરકારના ટીકા કરી આપણા માટે બહુ સહેલા થાય છે; પણ એ જગ્યાએ અપંગ હોત તો શું કરી શકા? એ વિચારેના જવાબ આપણે પોતે જ વિચારવાનો છે. સંકટો વર્ષની શુભાશીમાં આપણે એટલા તો નિર્જાળ બની ગયા છીએ કે જરા જેટલું દુઃખ પણ આપણને હિંમતલય જેવું લાગ્યા કરે છે. આ પ્રમાણે સરકારને સહકાર આપવાને બદલે તેમને વખોડીને, ટીકા કરીને નાહિંમત કરવાનો માર્ગ લાઇ રહ્યા છીએ. આત્મ કટોકટી બરેલાં સમયમાંથી પસાર થતાં જરા વાર તો લાગે જ, પણ દેશના સારા નસીબે આપણે એવા સદૃશ આગેવાનોના હાથમાં છીએ કે દરેક બાબત થાળે પડતાં વાર નહિ લાગે એવી મારી તો પાકી શ્રદ્ધા છે. દેશને યુગંતરી મોટી મુશ્કેલીઓનો માર્ગ જ્યાં સરળ થયો કે નાની બાબતો આપમેળે જ રસ્તાસર આવી જશે.

આપણી મહાસભા.

આપણી મહાસભાના જન્મ પછીથી આજ સુધીમાં કોઇપણ વખત આ સંસ્થાની મોટી અને ખરી જરૂરીયાત આપણને ન લાગી હોય તેવી જરૂરીયાતના સમયમાં હવે આપણે

અંક ૫ મેા]

અંક્ય એ જ આપણું અમાધ સાધન છે.

૯૯

દાખલ થયા છીએ. કોન્ફરન્સની પચાસ વર્ષની કારકીર્દિમાં મેં શરૂઆતમાં જળાગ્યા મુખ્ય અનેક ભરતી અને એટ આઠવા છતાં સ્વેનામર સમાજમાં વિદ્યાજ્ઞાનનો પ્રચાર, સાહિત્યનું પ્રકાશન, જૂના સાહિત્યનો, શિલાલેખોનો અને મંદિરોનો ઉદ્ધાર, સામાજિક કુપ્રચારોનો નાશ, નવીન વિચારોનું પ્રચળ આદેશન, સુશિક્ષિત અને શ્રીમંતોના સુયોગ, ધાર્મિક ખાતાઓની તપાસણી વિગેરે અનેક કાર્યો થઈ સમાજમાં પ્રચળ વ્યવસ્થા આવી. આ દરેકમાં મંદતા, રતબધતા કે રૂઢીચુસ્તતા વત્તાઓછા પ્રમાણમાં સમાજમાં રહેલા જૂના બડવાલેલા વિચારોનો અસરમાં રહેવા પામી છે, છતાં હવે વર્તમાન યુગના વાતાવરણના જોશથી સર્વ ઉપર ઉત્તમ પ્રભાવ પડ્યો છે. છેલ્લાં પંદરેક વર્ષથી તો જૂના અને નવા વિચારવાળાઓ વચ્ચે વિચારભેદોને લીધે ખૂબ ધર્ષણ ચાલ્યું જેના પરિણામે તેના અસર કોન્ફરન્સ ઉપર માઠી થઈ અને કોન્ફરન્સ લગભગ મૃતપ્રાય સ્થિતિમાં આવી પડી. મયા અધિવેશન બાદ બેએક વર્ષ પછી તો એમજ લાગ્યું હતું કે કદાચ આ સંસ્થા બંધ પડી જાય. પણ તે અરસાના કાર્યકરોએ હિંમત ન હારતા ઔળીયામાંથી પ્રાણને જતાં જતાં અટકાવવા ભારે પ્રયત્ન કર્યો જે માટે તેઓ ખરેખર ધન્યવાદને પાત્ર છે. છેલ્લા વર્ષથી મુખર્ષ સરકારના કેટલાક નવા કાયદાઓ જૈન ધર્મના હાર્દને એવા તો સ્પર્શતા ગયા કે કોન્ફરન્સને તેની લાંબી નિદ્રાનો ત્યાગ કરવો પડ્યો. ધર્મીદા ખાતાના દુરંદ એકટ ખીલ, ભક્ષિત્રાધીના કાયદામાં આપણાં પૂજ્ય ત્યાગી વર્ગને સમાવેશ, આયંબીલ જેવી પવિત્ર તપશ્વર્તિને પણ સબૂદમાં ન કરી શકવાનો કાયદાનો આવતો પ્રતિબંધ વિગેરે માટે આપણી મહાસભાએ ખૂબ જહેમત ઉઠાવી, અચાગ પરિશ્રમ લઈ તેની યોગ્ય કાર્યવાહી શરૂ કરી દીધી. અને સરકારમાં જૈન સમાજને અચાજ ખૂબ સચોટ રીતે રજૂ કર્યો. ગમે તેવા જૂનવાણીને પણ સંતોષ થાય તેવા ધાર્મિક વૃત્તિનાં કાર્યો મહાસભાએ હાથ ધરવાથી ફરી જૈન જનતાને વિશ્વાસ આવવા માંડ્યો કે આવી સર્વમાન્ય થવા સમર્થેલી આ સંસ્થા સિવાય હવે આ યુગમાં જૈન સમાજ પોતાનો અવાજ રજૂ કરી શકે નહિં અને સમાજને યોગ્ય માર્ગદર્શન આપી ન શકે. પચાસ વર્ષની જૂની સંસ્થા ઈંદીને નવી સંસ્થા સ્થાપવા કોઈ વિચાર કરે તો પણ જનતાનો વિશ્વાસ મેળવતાં તેને અનેક વર્ષો થઈ જાય, એટલે હવે તો લગભગ દરેક વર્ગને એમ લાગવા માંડ્યું છે કે કોન્ફરન્સની પ્રગતિ તે જ જૈન સમાજની પ્રગતિ. જૈન સમાજની ખરી પાસાશીશી જોવી હોય તો કોન્ફરન્સ દ્વારા જ જોઈ શકાય. આવી એક સરખી વિચારશૈલીને લીધે આપણું સંગઠન મજબૂત અને તેવા સંયોગ થવા માંડ્યા છે. આના સમયનો લાભ લઈ મારી તો સમાજના દરેક વર્ગને નમ્રપણે અરજ છે કે જૂનાકાળનાં દરેક મતભેદોને વિસારે પાડી નવા જન્મ તરીકે હવે આપણે સાથે ભળીએ અને ઉદાર ભાવથી એકજીનમાં વિશ્વાસ રાખી આપણી મહાસભાને આગળ ધપાવીએ. અનાદિકાગથી મુતમતાંતરો ઉપરિચિત થવા જ કરે છે અને વ્યવહાર માનસથી તેને નિકાલ લાવી આગળ પગલાં મૂકવાં જ પડે છે. આ પ્રસંગે વડોદરાખાતે સને ૧૯૦૬ માં ભરાયેલ ત્રીજા અધિવેશનમાં તે વખતનાં મુખ્ય મંત્રી શૈલ લાલભાઈ દલપતભાઈનાં ભાષણમાંથી આપણને મનન કરવા લાયક ભાગ આપ સમક્ષ રજૂ કરું છું:-

“પૈસાની મદદ મળશે પણ જો સંપ નહીં હોય તો આપણે કોન્ફરન્સને નભાવી શકવાના નથી, કારણ પૈસાની મદદ કરતાં પણ વધુ જરૂર સંપની છે. તે ખાતર આપણે ઝીણી ઝીણી બાબતોમાં મતભેદ દૂર કરી એક જ મુદ્દા ઉપર આવવું જોઈએ. જો આપણો અચૂક ભાષ્ઠ ચૂક કરે છે તો તેને તે જતાવવી એ આપણી ફરજ છે. તેમ કરવાથી ને સુધારે તો ધણું સારું અને ન સુધારે તો દરશુજર કરવી; પણ તે બાબત વિશેષ કરી તેનાથી જુદા પડવું તે આપણને ઉચિત નથી. આવા અહોળ્યા વિચાર સિવાય આપણે કંઈ કરી શકવાના નથી.”

આજ અધિવેશનના પ્રમુખ રાધાનંદાદુર બાણુચાહેય ભુદિસિંહજી કુષોરીઆ સાહેબના પ્રમુખસ્થાનેથી કરેલાં બાણુમાંથી પણ આપણને યોગ્ય દોરવણી મળે છે. સંપ ઉપર બોલનાં તેઓ કહે છે કે:-

“કોન્ફરન્સમેં आपको मान ज्वादा मिले वा कमती मिले, आपकी मरजीका सवाल उड गया, यदि बिनमरजीके सवाल पर ठगवा हुआ तो उस वखत लेशमात्र क्रुद नहीं होता. अपने खयालके सवाल पर दृढ रहना परंतु कोन्फरन्स को नुकसान पहुंचे वैसी जीद विचारना मुनासीब नहीं है।”

આ બંને મુરબીઓના મનનીય વાક્યોને આજે આપણે હૃદયમાં ટાંકવા જેવા છે. આજે આપણે કંઈ ન કરી શકીએ તો એટલું તો દૃઢ નિશ્ચયથી નહીં કરીને જ ઉડવાનું છે કે હવે પછી ગમે તેવા મતમતાંતરો ઉપસ્થિત થાય છતાં તે અક્ષિયત હોય આવી મહાન સંસ્થાની પ્રગતિને તો નહિ જ રોકીએ. હું આ તકે જૈન જનતાને એટલો પાકા વિશ્વાસ આપું છું કે જ્યાં સુધી આ સંસ્થાનું નાવ મને સોંપ્યું છે ત્યાં સુધી તો તે કોઈ પણ વર્ગનું મન દુખાય તેવા લક્ષ્યક પ્રશ્નો કોન્ફરન્સને હાથ ધરવા નહિં દઈ. દરેક વર્ગ ગમે તેવા ઉદ્દામવાદી હોય કે જૂનવાણી, તેના વિચારોના સમન્વય કરાવી માર્ગ કાઢવા પ્રયત્ન કરીશ. હું સમજું છું કે આ મહાસભાને કોઈને પણ ખોલી પાલવે તેમ નથી, છતાં જે વર્ગ ધર્મ, સમાજ અને દેશની પ્રગતિને આડે આવે છે તેવું તમોએ ચુંટેલ મારી કમિટીને બહુ વિચાર્યા પછી લાગશે તો અદ્ય વાળીને બેસી રહેવાનું પણ હું પસંદ ન કરી શકું, અને મહાસભાને સ્થગિત રિયલિટીમાં રાખી મુશ્કેલ હાલતમાં સડવા ન દઉં. મારું તો એક જ ધ્યેય હોય છે કે કોન્ફરન્સ કંઈ રીતે આગળ વધી શકે? જનતામાં ભળતી થાય, તેની સેવા કરવાની તકા જતી ન કરે અને આખા દેશ તથા જગતની સાથે જૈન સમાજ એક સરખા માનથી ભિભો રહી શકે. આ દૃષ્ટિનું ખ્યાલમાં રાખી હું દરેક વર્ગનો સાથ મેળવવા તનતોડ મહેનત કરીશ. હું ફરીથી દરેક જુદા જુદા વિચાર ધરાવનારા સમૂહોને ખૂબ આમહૂવકે વિનંતિ કરું છું કે કોન્ફરન્સનો આજે નવો જન્મ થયો છે, તે એક નવી સંસ્થા તરીકે જ ઉભી થયે છે તેમ સમજી તમારો સાથ સાચા હૃદયથી નિઃસંકે-ભાવે આપવો. દેશ, કાળ એવા તો બદલાયે ગયા છે કે જેટલા તમે આ મહાસભાથી દૂર

અંક પાંચો]

ઐક્ય એ જ આપણું અમેાલ સાવન છે

૧૦૧

ભાગશેા તેટલા જ તમે જૈન સમાજને પાછા પાડી રહ્યા છો તેમ સમજાવે. સાચા હૃદયથી તેમાં જોડાઈ જેટલો સાથ આપશેા તેટલી આપણી પ્રગતિ નજદીક જ સમજશેા.

આપણી મહાસભા જેટલે સર્વનો સમૂહ, આપણે સાથે મળી જો કંઈ કામ ન કરી શકીએ તો તેટલા પ્રમાણમાં આપણી પ્રગતિ અટકી જ પડે. સમાજની સાથે રહ્યા વિના આપણે જીવી શકીએ જ નહીં. આપણે સર્વે સાથે બેસીએ, એક બીજા પ્રત્યે સમભાવ-પૂર્વક વર્તીએ, સમાજ અને ધર્મની વિચારણા કરીએ, એટલું વાતાવરણ આપણે ઉત્પન્ન કરીશું તો તેને હું એક મોટું રચનાત્મક કાર્ય થયેલું ગણીશ. ભૂલો કરવી અને તેને સુધારતા જવું અને નાનાં પગલાં ભરવાં તે માટે તો આપણે જન્મ છે. આ એક જ ટેવથી આપણે આપણા અંતિમ ધ્યેયને પણ પહોંચી શકીએ.

કોન્ફરન્સ અને તેના ભાગી અંગે મેં આપને મારું મંતવ્ય અને ધ્યેય જણાવ્યું. હવે હું દૂકામાં જૈન સમાજને સ્પર્શતા કેટલાક સરાસો આપ સમક્ષ રજૂ કરીશ.

મુંબઈ સરકારેલું ટ્રસ્ટ એક્ટ બીલ.

મર્મ સાલમાં મુંબઈની ધારાસભામાં રજૂ કરાયેલ આ બીલથી જૈન જનતા પૂરેપૂરી વાકિફ છે. તેને લીધે આપણું પવિત્ર ગણ્યતા ‘દેવદ્રવ્ય’ની હયાતી ભયમાં આવવાનો પાકો સંભાવ છે. આપણી મહાસભાએ તેનુંલકરે કમિટી આગળ સચોટ રીતે તે બીલની વિરુદ્ધમાં પુરાવા આપ્યા છે. શેઠ આર્ચદેવ કલ્યાણજીની પેઢીના પ્રમુખ શેઠ કર્ણુરભાઈ લાલ-ભાઈએ પણ આ અંગે ધૂન અસરકારક ભુજાની આપી છે. સરકાર હિન્દુ ધર્મને લગતા કાયદાઓમાં જૈન ધર્મના માનસને પણ સાથે ભેગાવવા પ્રયત્ન કરતી હોવાથી આવી રીતે ધણી બાજતોમાં ઉકાપોહ થાય છે. હિન્દુ અને જૈન ધર્મ અનેક બાજતોમાં ભુલો પડતો હોય અને ધર્મે માટે એક સરખા નિયમો લગાડી શકાય જ નહિ. વળી જે કારણ માટે દાન આપનાર નાણાં આપે છે તેની ભાવના અને મંતવ્યની આડે આવવાનો ફોર્મ પણ સરકારને અધિકાર ન હોય શકે. દાન આપનાર વર્ગ સરકારને અજ્ઞાન લાગતો હોય તો લોકમત કેળવવા પ્રયત્ન કરે, તેમાં પ્રગતે જો આજબી લાગશે તો તેની પ્રજ્ઞાલિકામાં ફેર થયા વિના નહિ રહે. પણ જે મંતવ્યો જૈન ધર્મના અનુયાયીઓના હૃદયમાંથી ખસી શકે તેવું જ ન હોય તે મંતવ્યો શી રીતે ફેરફાર કરી શકાય ? એમ કહેવામાં આવે છે કે જૈન મંદિરો પાસે પ્રુફળ ધન છે માટે ત્યાં એકઠું ન થવું જોઈએ. પાંચ પચીસ મંદિરો પાસે હેલુનું એકઠું છે તે કરતાં કદાચ વધારે હશે. આ પાંચ પચીસ મંદિરોનું ધન તેમની પોતાની માલીકીનું નથી, ભારતવર્ષના છત્રોસ હબ્બર જૈન મંદિરોની માલીકીનું છે. તેનેા જીર્ણોદ્ધાર, તેની વ્યવસ્થાનું કામ કાણુ માથે લે તેમ છે ? આખા હિન્દના જૈન મંદિરોમાં જે મંદિરોના જીર્ણોદ્ધારની ખાસ જરૂર છે તે જો શરૂ કરવામાં આવે તો મારી સાદી સમજ મુજબ અભારે આપણી પાસે જે દ્રવ્ય છે તેનાથી ચારગણું વધારે હોય તો પણ પહોંચી શકાય નહીં. આ ગણુનો તો હું વગર મોંઘવારીના ભાવથી કહું છું, અને આજની અસભ્ય મોંઘવારીનો જે વિચાર કરીએ તો મારે કહેવું જોઈએ કે જે બધો એક સાથે જીર્ણોદ્ધાર શરૂ થાય તો કદાચ તે જાજેટ દેવાળીયું ગણાય.

જૈન મંદિરોની સ્વચ્છતા, તેની શિદ્ધપદ્ધતિ આજે દરેક ધર્મને અનુકરણીય છે. જો મંદિરો પાસે દેવદ્રવ્યની જોગવાઈનો પ્રયત્ન આપણા પૂર્વાચાર્યોએ ન કર્યો હોત તો આ જ પ્રદેશમાં આવેલ આખા ભારતવર્ષની કળાને ઉજવણ કરનાર દેવવિમાન જેવા રાણીઆમણા રાણકપુરના તીર્થનો જીર્ણોદ્ધાર શેઠ આણંદજી કદવાણજીની પેઢી લાખો રૂપીઆને ખર્ચે શી રીતે કરાવી શકી હોત? અને આ જ પ્રમાણે સમગ્ર ભારતવર્ષનો કળાના મુગટ સમા આશુના મંદિરોના ઉદ્ધાર માટે પચીસેક લાખ જેટલો શુ? આ તો એક બે તીર્થોની વાત કરી. હજી આવાં કેટલાય કળામય તીર્થોની વાત આકી છે. આ સમયમાં આપણે એટલા જરૂર નસીબદાર છીએ કે આપણા મહાન તીર્થોના વહિવટ શેઠ આણંદજી કદવાણજી જેવી પેઢીના અને તેના આહોશ્વ પ્રમુખના હાથમાં છે. દેશમાં કળાને પોષવા માટે જુદી જુદી સંસ્થાઓ ખોલાય, જુદા જુદા શિક્ષણવર્ગ ખોલીએ અને જ્યારે તેના પરિણામરૂપ આવા કળાને મોટાં થવાં પહેલાં આવા કાલદા-કાનૂનોનો જોગ થવું પડે તે કેટલીક અસંગત હકોકત છે? હું ખૂબ મનપણે આ જગ્યાએથી મુખ્ય સરકારને વિનંતી કરું કે આ બીજને કાલદાની ચોપડીએ ચકાવતાં પહેલાં અમારામાંનાં ચોડાકને ખોલાવજો, અમારા તીર્થોની એક વખત મુલાકાત લેજો અને ધાર્મિક નહિં તો કલાત્મક દૃષ્ટિથી પણ જૈન ધર્મના ઉપકારી પુરુષોએ ચોક્કસ દેવદ્રવ્યની રક્ષામનો અભ્યાસ કરી તેને પોષણ મળે તેવાં પગલાં લેજો.

ભિક્ષાખંધી બીલ.

આ બીલ અંગે પણ આપ સર્વ સારી રીતે વાકેફ છો. આ બીલ મુખ્યત્વે કરીને તો બીખનો ધધો લાઇ બેઠેલાઓનું Nuisance અટકાવવા માટે જ ઘડાયેલ છે, છતાં આ બીલનો પૂરો અભ્યાસ કરતાં એમ લાગે છે કે આપણા પૂજ્ય તમાશી વર્ગનો પણ આ બીલમાં સમાવેશ થઇ જાય છે. આપણી મહાસભાએ આ બીલ અંગે પોતાનો સખ્ત વિરોધ જાહેર કરી ત્રણે શીરકાનું એક ડેપુટીશન મુખ્ય સરકારના હોમ સેક્રેટરીને મળ્યું હતું. ત્રણે શીરકાઓનો એક સરખો મળખૂન વિરોધ હોઇ આપણી પ્રમુખી સરકાર જરૂર સુધારો કરશે, એટલી આશા વધારે પડતી નથી. આપણા પૂજ્ય મુનિમહારાજાઓ તથા સાધવીજીઓ પોતાનો સંયમ ટકાવવા પૂરતો જ આહાર લે છે તે જાગ્યે જ કહેવાની જરૂર હોય. આ દેશ ચારિત્ર્યશીલ પુરુષો ઉત્પન્ન કરવાની મુખ્ય જામિ ગણાય છે. આવા બીલથી તો મહાન આત્માઓના વિકાસમાં અંતરાય જીએ થશે. માનવગતનું નૈતિક જીવન ઉંચે આવે તે માટે સરકારને નિયમો ઘડવા પડે છે ત્યારે આપણો લાગી વર્ગ તો પોતાના અનુભવ અને જ્ઞાનદારા આવા બોધપાઠ આપી જુસેલાને માર્ગ જતાવે છે અને જીવનનું સાચું ખ્યેય સમજાવે છે. આવી મહાન વ્યક્તિઓનો માન મરતબો વધે, તેમને પૂરતી સગવડો અપાય એવા નિયમો ઘડવાની જોગવાઈ કરવાની જરૂર છે. સરકાર જૈન ધર્મને સ્પષ્ટતી કલમે ધડતાં પહેલાં કોન્ફરન્સ જેવી સર્વમાન્ય સંસ્થાને પૂછાવે, તેની સલાહ લે, તેની સાથે ગટાગટ કરે તો બહાર બહાપોહ પણ થાય નહિ અને ચોગ્ય માર્ગ નીકળે. હવે તો સરકાર આપણી પોતાની જ રહી એટલે એને માટે જરા ટીકાનું સ્થાન નીકળે તો આપણને કુઝાય થાય પણ જે આગતો જૈનત્વના હૃદયને સ્પર્શે તેવી હોય તે માટે કોન્ફરન્સ સાથે

અંક ૫ મે]

ઐક્ય એ જ આપણું અમોઘ સાધન છે

૧૦૩

વિશ્વાસથી કામ લે તો-સમાજ અને સરકાર બંનેનું ધ્યેય સચવાય, આપણે ઇચ્છીશું કે સરકાર હવે પછી જે બાબતો જૈન કોમને લાગુ પડતી હોય તે કોન્ફરન્સને પહેલાં બાંધી કરી તેની સલાહ લેશે. સરકારને હું ખાત્રી આપું છું કે આવા સમયે કોન્ફરન્સ કોમવાદની દૃષ્ટિથી નહિ પણ રાષ્ટ્રીય ધ્યેયને ખલેલ ન પડે અને અમારા ધાર્મિક સિદ્ધાંતને પુષ્ટિ આપતાં અનુષ્ઠાનો સચવાય એ દૃષ્ટિથી અમારું મંતવ્ય રજૂ કરશે.

જૈન વિદ્યાપીઠ.

શ્રમણ સંસ્કૃતિના નાયક ભગવાન મહાવીરે વિશ્વશાંતિ માટે અહિંસા અને વિશ્વના ઐક્ય માટે અનૈકાંતવાદ આ એ અહિંસક સાધનો જગતને સોંપી માનવ સમાજને સાચા કલ્યાણના માર્ગે જવાનું નવું દિશાસૂચન આપ્યું છે. આજે જ્યારે જગતમાં બહુ સૂક્ષ્મતા-પૂર્વકે પ્રત્યેક વસ્તુની છાણવટ થઈ રહી છે ત્યારે પ્રવૃત્તિ કે વિકાસ કથો વગર ખાલી ભૂત-કાળના શુભચિન્તન કરવા માત્રથી આપણા તત્ત્વજ્ઞાન અને સંસ્કૃતિની રક્ષા ન જ થઈ શકે. કોઈ પ્રજા ફક્ત પોતાના ભૂતકાળની શોભાને ઉત્તરિ કે રક્ષણના ઉદ્દેશ સિવાય યાદ કરવા માત્રથી આગળ વધી શકો નથી. આજે તો સંસારના દરેક ધર્મોનું પણ કેટલાક વર્ષેથી સ્વતંત્ર દૃષ્ટિએ વિશ્લેષણાત્મક અને તુલનાત્મક અધ્યયન થવા લાગ્યું છે અને તેટલા જ માટે વર્તમાન શતાબ્દને સંસ્કૃતિના સંક્રાંતિકાલીન અથવા ધર્મમંથનકાળ તરીકે એક વિદ્વાને ઓળખાવેલ છે. જૈન ધર્મ આજે ભારતના જૈનેતરોની અને પાશ્ચાત્ય દેશની પ્રજા વચ્ચે માનવત્વ સ્થાન ધરાવતો હોય તો તે તેના મૂલ્યવાન પ્રાચીન સાહિત્ય અને તેના જીવંત તીર્થોની ભાવનામયતા તથા કળાભંડારથી. એક વારસા બે જૈનો પાસે ન હોત તો ઠીક કરોડની પ્રજા સમક્ષ આશરે પંદર લાખની જૈન વસ્તી અને જૈન સંસ્કૃતિનો કોઈ ભાવ પણ ન પૂછત. જે વારસાથી જ આપણે ઉન્નવળ છીએ તે વારસો બાળવી રાખવાથી જ આપણે તેની ફરજમાંથી મુક્ત થતા નથી, પરંતુ તે વારસાનો ઉપયોગ આપણે એવી રીતે કરવો જોઈએ કે જેથી તે વારસો જીવંત રહે અને અનેક મનુષ્યોના આકર્ષણ તથા ઉદારતા-નું સાધન બને. આ અંગે લગભગ પચીસ વર્ષ પહેલાં પરાંસથી તીર્થે ભરાયેલ દેશવિરતિ આરાધક સમાજના નવમા અધિવેશનમાં મેં મારા વિચારો રજૂ કર્યા છે. જૈન વિદ્યાપીઠ સ્થાપ્યા સિવાય આ કાર્ય પૂરેપૂરાં સતોષકારક રીતે પાર પાડી શકાય તેમ નથી. આજે પ્રજા જ્યારે અહિંસાની દિશા તરફ વધુ માનની નજરે જોવા શીખી છે ત્યારે જૈન સિદ્ધાંતો સર્વત્ર સ્વીકારવાની આ અનન્ય તક છે. જૈન વિદ્યાપીઠ સ્થાપી તેમાં આધુનિક કેળવણી સાથે આપણા જ્ઞાનભંડારોમાં ખાલી સંગ્રહ ખાતર જ એકઠા થતાં પુસ્તકોને બહાર લાવી આપણાં વિદ્યાર્થીને શિક્ષણ આપવાની જરૂર છે. આધુનિક દૃષ્ટિએ અને પશ્ચિમની શાસ્ત્રીય પદ્ધતિથી આ શિક્ષણ અપાય તો નવીન રૂપે આપણું તત્ત્વજ્ઞાન આપણો વિદ્યાર્થી મેળવી શકે અને જગત સમક્ષ તેના સાચા સ્વરૂપમાં રજૂ કરવાને શક્તિશાળી થાય.

જ્યનંતે અહિંસાનો મોઘ આપવાનો ઇચ્છરો અને ફરજ જૈન સમાજની મુખ્યત્વે હોઈ શકે. દુનીયાના એક ખૂણામાં પણ જ્યાં સુધી હિંસા વર્તી રહી ત્યાં સુધી આપણો

આ અહિંસા ધર્મ પરાજિત છે. એક જ એટમખેામથી જાપાનનું હીરોશીમા જેવું મોટી વસ્તીવાળું શહેર તદ્દન સાફ થઈ ગયું તે દિલ કંપાવનારી હકીકત હતી મધ કાલની જ વાત જેવી તાજી છે. એકેદ્રિય, બેદ્રિય છવ હજારથી વધુ તોમ આપણે આલોપણા લેનાર ની શું એટલી જવાબદારી નથી કે ભગવાન મહાવીરના અહિંસાના મુખ્ય સિદ્ધાંતને આપણે જાતના ખૂણે ખૂણે પહેંચાડવા તનતોડ મહેનત કરીએ કે જેના પરિણામે સામાજિક, રાષ્ટ્રીય, આર્થિક કે જાતીય વિચ્છેદના અનેક કારણો રતતઃ ઓછા અથવા નાશુદ થઈ જાય અને એને રથાને વિશ્વમૈત્રી ભાવનાનો પુનર્જન્મ થાય. ધર્મમંથનકાળમાં જે આપણા યૌરવવંતા તત્ત્વજ્ઞાન, સંસ્કૃતિ અને સાહિત્યને જગતના વિશાળ યોગમાં પ્રકાશિત કરવામાં ન આવે તો ભગવાન મહાવીરના એ તત્ત્વજ્ઞાનના વારસદાર આપણા માટે એ બીના બહુ જ ખેદજનક કહેવાય.

આશુ, રાણકપુર, શત્રુજયગિરિ અને બીજા ગગનચુંબી તીર્થો આપણા પૂર્વજોએ આપણામાં ત્યાગ, શાંતિ અને વિવેક કેળવવાની પ્રેરણા મળે તે હેતુથી આપણને વારસામાં આપેલ છે. આદ્યો કે બ્રાહ્મણોની તીર્થજ્ઞમિત્રો માફક આપણે પણ આવા પવિત્ર રથગોએ તીર્થધામો સાથે વિદ્યાધામો પણ વસાવીએ જેથી આપણી સંસ્કૃતિ અને ભગવાનના અહિંસા તથા સ્વાદાદના સિદ્ધાંતોને આપણે ખરી રીતે અપનાવતા શીખીએ. આ દિશામાં જે પ્રગતિ સધાય તો ધર આંગણના આ મહાન કળામય તીર્થોને તેનું સાચું સ્વરૂપ આપી શ્રમણ સંસ્કૃતિનો ખરા વિકાસ સાધી શકીએ. આનો વિચાર આપણે અત્યારે નહિં કરીએ તો ક્યારે કરીશું?

સાધુ સંસ્થા.

આ પવિત્ર સંસ્થાનો જૈન સમાજ અને ધર્મ ઉપર મહાન ઉપકાર છે. જૈનધર્મ તેના મૂળ સ્વરૂપમાં અત્યાર સુધી ટકી રહ્યો હોય તો આ પૂજ્ય ત્યાગી વર્ગને જ આભારી છે. રેલ્વે કે વાહનવ્યવહારનો ઉપયોગ આવા દુષ્કર્મકાળમાં પણ ન કરવાથી નાના મામકાઓ તથા શહેરોને આપણી સંસ્કૃતિનો હીક હીક લાલ મળી શકે છે. આ સંસ્થાનું અંધારણ ખૂબ દીર્ઘદૃષ્ટિ અને ચતુરાઇથી આપણા પૂર્વાચાર્યોએ ઘડેલ હોય આ સંસ્થા હીક પ્રમાણમાં ટકી રહી છે તેમ કહેવામાં જરાએ અતિશયોક્તિ નથી, છતાં મારું અંગત માનવું છે કે આ પૂજ્ય વર્ગમાં સુશિક્ષિત અને આ કાળની પૂરેપૂરી વ્યવહારિક કેળવણી લીધેલાઓનો તથા સમાજસાઙ્ગ, માનસસાઙ્ગ અને સાયન્સનું શોધ શિક્ષણ મેળવ્યું હોય તેવાઓનો પણ જે ઉમેરો થાય તો નવીન પ્રજાને ધર્મના માર્ગે વાળવામાં ખૂબ સરળતા પ્રાપ્ત થઈ શકે. અને આ છુદ્ધિવાદના યુગમાં આપણી નવી પ્રજા ઉપર તેની શ્રદ્ધાને દ્રઢ બનાવી, જ્ઞાન અને ક્રિયાને યોગ્ય રીતે આચરણમાં મુકાવી શકાય અને જૈનેતરોમાં પણ આપણી સંસ્કૃતિ અને તત્ત્વજ્ઞાનને ફેલાવેા કરી શકાય.

સાધુ સંસ્થામાં હાલ સંગઠનની ખામી આપણા શ્રાવક વર્ગ માફક જ બેવામાં આવે છે અને આ ખામી હાલ તાત્કાલિક પુરાય તેવાં ચિન્હો પણ દૃષ્ટિગોચર થતાં નથી. બધાં

અંક પ મો]

ઐક્ય એ જ આપણું અમોઘ સાધન છે

૧૦૫

સુધી આપણા આ ત્રાગી વર્ગમાં સંગઠન ન હોય ત્યાં સુધી આપણું સંગઠન ગમે તેવું મળ્યુંત કરવા ઇચ્છીએ તો પણ દષ્ટિરાગના લીધે તેમાં ઢીલાશ આવ્યા વિના રહે નહિં. આપણે આ પૂન્ય વર્ગને ખૂબ તક્રપણે વિનંતી કરવા સિવાય આપણાં માટે બીજો માર્ગ નથી. તેમનામાં પ્રવર્તી રહેલા મતભેદો મુખ્ય સંઘર્ષોના પણ નથી એટલે ધારે તો આ કાર્ય મુશ્કેલ છતાં અસંભવિત નથી. દેશકાળને આપણે સર્વેએ સમજ્યે જ છૂટકો છે.

વ્યાપાર.

એક વખત આખા દેશના વ્યાપારમાં મોટો હિસ્સો જૈનોનો હતો. કાળના જોરે દિન-પ્રતિદિન આપણા હાથમાંથી વ્યાપાર સરી પડવા માંડ્યો છે અને આજે તો પ્રખરું રાજ્ય છતાં આખા દેશની વ્યાપારની સ્થિતિ ખૂબ નિરાશાજનક થવા પામી છે. આના કારણો તપાસવા માટે બહુ ઊંડા ઉત્તરવાની જરૂર છે, જે માટે આ સ્થાન યોગ્ય નથી. છતાં, એટલું તો આપણે જાણવું જોઈએ કે દેશ એક મહાન ક્રાંતિમાંથી પસાર થતો હોઈ આના અર્થિક, ધાર્મિક, સામાજિક કે આર્થિક જાનતોને લાગ્યા વિના રહી જ ન શકે. આજે આખા જગતમાં મળૂરવાદને જોયે લાવવા પ્રયત્નો ચક્ર રહ્યા છે એટલે તેની અસર આપણા દેશને પણ થવા વિના ન રહે, છતાં મને લાગે છે કે જગતના દરેક દેશના વિચારો અને નિયમો એક બીજાને એક સરખા લાગુ પડી શકે નહોં. મૂડીવાદ અને મળૂર વચ્ચે જે મોટી ખેંચતાણ આપણે ત્યાં હાલ ચાલી રહી છે તેની જો અમુક મર્યાદા નહિં બંધાય તો હજી પણ દેશને મોટી આર્થિક બિમારીમાંથી પસાર થવું પડશે. આપણા વ્યાપારી વર્ગે એક સિદ્ધાંત હવે હંમેશાને માટે બહુવા જોવા નથી કે 'મોટા નફે થોડા વ્યાપારને કરતાં થોડા નફે મોટા વ્યાપાર' એ સૂત્રને હંમેશાને માટે આપણે અપનાવ્યે જ છૂટકો છે. આવી ટેવથી વ્યાપાર એ વ્યક્તિગતનું નહિં પણ સમગ્ર રાષ્ટ્રનું તેમાં હિત છે તેમ સમજીને પોતાનો વેપાર ખેડવાનો છે.

આપણા દેશને વ્યાપારમાં વિકાસનું હજી મોટું ક્ષેત્ર છે. આપણા દેશની વિશાળતા અને મોટી વસ્તી જોતાં ઉદ્યોગમાં હજી આપણે પ્રાર્થમિક સ્થિતિમાં છીએ એટલે નવી પ્રગતિ ઔદ્યોગિક શિક્ષણ આપવા પાછળ જ વધુ દષ્ટિ કેન્દ્રિત કરવાની જરૂર છે. ઔદ્યોગિક માનસ ધરાવનાર વ્યક્તિને જ આ નવા યુગમાં સ્થાન મળે તેમ છે અને આપણે તો સાહસિક અને દીર્ઘદષ્ટિથી વેપાર ખેડનારા રહ્યા એટલે આપણી પ્રગતિ ઔદ્યોગિક શિક્ષણ અપાય તો તેઓ પોતાનું યોગ્ય સ્થાન લઈ શકે તેમ છે.

આપણા મધ્યમ વર્ગ.

મધ્યમ વર્ગની સ્થિતિ અસહ્ય મોંઘવારીને લીધે ન કંઈપી શકાય તેવી ભયાનક થઈ પડી છે. આપણા સમાજના સંસ્કારના આ પ્રતિનિધિરૂપ ગણાતા સોથી શુદ્ધિશાળી અને મહત્વના આ વર્ગે ઉપર આર્થિક બોજો અસહ્ય છે, એમનું જીવનધોરણ ખૂબ નીચે પડ્યું છે, એમની શારીરિક શક્તિ ઘટતી જાય છે, એમના મોટા લાગણી અત્યત વપરાઈ મૂક છે અને તાદ્દશિક જરૂરીયાતોને પૂરી પાડવા માટે કુટુંબ તથા વૃદ્ધાવસ્થા અંગે કરેલી જોગવાઈમાં

એમને મોટા કાપ મૂકવો પડે છે. ટૂંકમાં સમાજ અને દેશના કુશલરજી જેવા આ મધ્યમ વર્ગની સ્થિતિ ન કદી શકાય એટલી હદમાં વધે છે. ફક્ત જૈન કોમમાં જ નહીં પણ આખા દેશમાં મધ્યમ વર્ગની આ સ્થિતિ પ્રવર્તી રહી છે એટલે એને ગમે તેટલા યાગ-ચીંગડા કરવામાં આવે તો પણ સ્થિતિમાં ફરક પડવો એકાએક અસંભવિત છે. આના માટે એક જ રસ્તો છે કે સરકાર જીવનની જરૂરીઆતની વસ્તુઓમાં ત્રીસથી ચાલીસ ટકા ભાવ ઘટાડી શકે તો જ આ વર્ગ છુટકારાનો દમ ખેંચી શકે; પણ આવા ક્રાંતિકાળમાં એકાએક બધું સુધરી જવું પણ બહુ સહેલું નથી.

આજે તો મળૂર વર્ગના કુટુંબોનો દરેક સભ્ય રોજ કમાઈ શકે છે, જ્યારે આપણે હાં તો કુટુંબમાં એક કમાનારને પાંચ દશ સભ્યોનો બોળો ઉપાડવાનો હોય છે. અસાર સુધી આ પ્રભાસિકા ગમે તે કારણોસર ચાલી હોય પણ આમાં હવે ફેરફાર થવા વિના છૂટકા નથી. આખો યુગ એવો પછટો લે છે કે નિઃશ્ચય અને અશિક્ષિત એ બે વર્ગને માટે કોઈ જગ્યાએ હવે જીવવાનું સ્થાન નહિ રહે.

કુટુંબના મુખ્ય સભ્યોનો બોળો હળવો કરવા બાકીના સભ્યો ધરતી આવકમાં કંઈ રીતે ઉમેરો કરી શકે તેવી યુક્તિ વિચારણા કરીને જેમ અને તેમ સહેલાઈથી તેને અમલમાં લે રીતે લાવી શકાય તેવી યોજના કરવાની જરૂર છે. આપને આશા આપું છું કે આપણી મહાસભા આ રચનાત્મક કાર્ય હાથ ધરશે. આવી યોજનામાં આપ સર્વનો સંપૂર્ણ સહકાર જોઈએ. બીજા શુભ કાર્યોમાં કરકસર કરી દાનનો પ્રવાહ આવી યોજના તરફ વહેતો કરવામાં આવે તો જ આનું કાર્ય પાર પાડી શકાય. એ સીધી વધુ ટકા ભાગ આ મધ્યમ વર્ગમાં આવી જાય છે. આના મોટા વર્ગનો વિચાર જો આપણે અસારથી ન કરીએ તો સમાજની સર્વ સાંસ્કૃતિક, ધાર્મિક કે વ્યવહારિક સંસ્થાઓની સંભાળ ભવિષ્યમાં કોઈ લાભ શકશે? શાસનની ખરી જવાબદારી હમેશા સમાજના આ મોટા વર્ગ ઉપર જ અવલંબે છે તેને વધુ નીચે પડતો અટકાવવા આપણે ભોગ આપે જ છૂટકા છે. હું આશા રાખું છું કે દરેક શક્તિશાળી આ બાબતમાં સહકાર આપશે.

ત્રણે ફિરકો.

આપણા ત્રણે ફિરકાના બ્રાહ્મણવર્ગમાં દેશકાળની અસર ઠીક થવા પાતી છે. સદ્ભાગ્યે ત્રણે ફિરકાના કોન્ફેડરન્સના આગેવાનો ખૂબ ઉદાર વિચારના હોઈ પાસે આવવાનો ઠીક પ્રયત્ન કરે છે, જે બાબતોમાં સાથે રહી કામ થાય તો સંગઠન મજબૂત અને અને તેના પરિણામે જૈન ધર્મની છાપ બીજી પ્રજા ઉપર અસરકારક પડી શકે. આ સંગઠન ખૂબ મજબૂત અને તેવા વધુ પ્રયાસો કોન્ફેડરન્સદાર થવાની જરૂર છે.

હવે હું મારા વક્તવ્યને લંબાવી આપનો વધુ સમય લેવા નથી ઇચ્છતો. આપણી મહાસભા પચાસ વર્ષની થવા છતાં આપણે તેને નવી પ્રેરણા અને નવા બળથી બીજી કરવાની છે. એટલે જ્યારે ભવિષ્યમાં આપણે આ પ્રમાણે ફરીથી એકત્રિત થઈશું ત્યારે વધુ પ્રમાણમાં વિચારણા કરી શકીશું. હાલ તો મારે એટલું જ કહેવાનું છે કે આપણી મહાસભા એક

અંક ૫ મો]

આપણા ઉત્કર્ષનો વિચાર કરીએ

૧૦૭

જીવંત, પ્રાણવાન, નિયમબદ્ધ, સંગઠિત, એકત્ર, જાળવલ્યમાન સંસ્થા સર્વથા કષ્ટ રીતે બની રહે તે આપણે જોવાનું છે. દરેક જુદો મત ધરાવતો વર્ગ આ મહાસભાની છત્રછાયા હેઠળ એકસંપીથી રહે, સમાજ અને દેશના ઉત્કર્ષના વિચારો થોજી તેને અમલમાં મૂકે, જૂના અને નવા વિચારના સમૂહો ધીરજ, સહનશક્તિ અને એક બીજા પ્રત્યે પૂર્ણ વિશ્વાસ તથા ઉદારતાથી જીવે-આટલું થાય તો મારી ખાતી છે કે આપણી મહાસભા સમગ્ર જૈન સમાજ અને દેશની યોગ્ય સેવા કરી શકશે. આ બધું આપ સર્વના હાથમાં છે. આપણા સર્વનો જ એક નાનો અંગત દાખલો લો. તમારા નાનકડા જેવા રાજ્ય ગણ્યાતા તમારા ધરનાં જ કુટુંબમાં જુદા જુદા વિચારો ધરાવનારાં સભ્યો છતાં કેવો તોડ કાઢી ધરનું સામ્રાજ્ય નભાવો છો? તમારો પાડોશી પણ રખે ન જાણી ત્યજ તે માટે કેટલી ગંભીરતા, સહનશક્તિ અને ધીરજ રાખો છો? તો પછી આખા શાસનનો સવાલ બપોરે ઉપસ્થિત થાય ત્યારે તમારી અંગત જવાબદારી માફક તેનો તોડ ન લાવી શકો?

મૈત્રી, પ્રમોદ, માધ્યસ્થ ને કરુણા એ ચાર ભાવનાઓની મર્યાદામાં રહીને આપણું જીવન જીવવાનો આપણને આદેશ છે. એ આદેશનું ઉદ્ધમન આપણાથી થાય નહિ. જૈન ધર્મમાં મતભેદને સ્થાન નથી, એમાં અપેક્ષા સમજવાની સ્પષ્ટતા શૈલી છે. એ ધર્મના અનુવાચીઓ સાથે થેસી ન શકે તો અહિંસા ધર્મ લાજે; આપણે તોડગોડે રસ્તાના જાણકાર રહ્યા. આપણા અહિંસા ધર્મના પ્રચાર માટે, આપણી શ્રમણ સંસ્કૃતિની જળવણી માટે, આપણી નાની સંખ્યા અને મોટી જવાબદારી જોતાં આપણે એકતાની ભાવનાને ખીલવીએ-જરા લુહિ-હડાપણથી કામ લઇએ. દરેક યુવક કે રૂઢીચુસ્ત કોઇ વર્ગને જુદી રીતે આ સ્થાનોથી કંઇ કહેવા નથી ઇચ્છતો. બંને વર્ગના હૃદયમાં ધર્મની ધગશ હું એક સરખી જોઇ રહ્યો છું. જુદીજુદી અપેક્ષાએ બંને વર્ગને ધર્મ પ્રાણવાન રહે તે જ જોવાની ઇચ્છા છે. આ સંસ્થા તમારા સર્વની છે. તમારા દરેકનું ધ્યેય આ સંસ્થા પાર પાડી શકે તેવી તેની વ્યાપકતા છે. જરા વ્યાપકતા અને સાદી સમજ વાપરશું તો રસ્તો તદ્દન સરળ થઇ જશે. શાસનદેવ આપણા સર્વને સીધા માર્ગે વાળે.

પધારો, આપણા ઉત્કર્ષનો વિચાર કરીએ

[શ્રી કાલનાખાતે મંગલ કેન્દ્ર-સત્તા સ્વાગતાધ્યક્ષનું ભાષણ]

વીર પ્રભુના વારસદાર સ્વધર્મી બંધુઓ અને બહેનો.

અતિશય અગવડ અને કંટાળાભર્યા લાંબા પ્રવાસ ખેડી ભારતવર્ષના ભિન્ન ભિન્ન ભાગોમાંથી સ્વધર્મ સેવા, સંગઠન, સમાજ ઉન્નતિ અર્થે અને પધારેલા આપ સૌનું સહકૃપ સ્વાગત કરતાં ધણી જ આનંદ થાય છે. ૭૬ વર્ષના મહારા જીવનને હું સફળ ગણું છું. શ્રી શાસનદેવે અમારી અજ્ઞ સંભળી આ અણુમેલ પ્રસંગ આણ્યો અને વર્ષોની હમારી કેન્દ્ર-સ્થ દેવીને અમારા આંગણે પધરાવવાની તમન્ના પૂર્ણ કરી તેથી ગૌરવ અનુભવું છું. હું જાણું છું કે અદ્યક્ષાધિનાજી, ઠંડીથી છત્રાયેલો આ પ્રદેશ આપને સુયોગ્ય સાધનો પૂરા નહિ પાડી શકે. હમારે મન તો સ્વર્ગના દેવો આજે હમારી મારવાડ જામિયતે ઉતર્યા છે,

સુખધની મહેલાતો, દક્ષિણના મનોરમ ઉવાનો, ગુજરાતની રસાગતા, સૌરાષ્ટ્રના રસાળ વહેણ અને નથી. એટલે આપની સરભરામાં પહેપટે ક્ષતિઓ સંભવે છે, છતાં આપ તે ઉદારતા-પૂર્વક નભાવી લેશો એવી મહને આશા છે.

મરુપ્રદેશ

અમારી મરુભૂમિ તો અનુપમ શૈય, સ્વાપ્ન, અડધ ટેક અને પરિશ્રમશીલ જીવનથી અંકાયેલી છે. અદ્ભુત મંદિરાવલી, ગગનચૂંબી શિરિયરો આ ભૂમિને શોભાવે છે. અહીં સમર્થ, જ્ઞાની, ક્રિયાપાત્ર અવધૂત યોગીઓનાં હૈં અહમ્મના ગુન્ગરવ હજી સુન્ને છે. જ્ઞાનભંડારોના અમૂલ્ય ખજાના અહિં જ સંગ્રહિલા અને રક્ષાયેલા ભર્યા પડ્યા છે. રાષ્ટ્ર રક્ષણાર્થે સમર્પીત

ગયેલા ભામાશા જેવા અનેક જૈનવીરો, મહામંત્રીઓ, મુસ્લિમોની અમર યશગાથાઓ હજી વિસરાઈ નથી. આપણા ત્રિમલમંત્રી-વગ્નુપાલ-તેજપાલ જેવા સમરવિજેતા મહામંત્રીશ્રેયે પોતાના નામો મૂલ્યવાન શિષ્યપત્રે મંદિરો સજી, અમર અહિં જ કર્યા છે. કેસરીસિંહ સમાન સમરવિજેતાઓ આ જ મરુભૂમિએ પ્રકટાવ્યા છે, આપણી મહામૂલી ક્રાન્દરસના આદિ જનકસમા જૈન વીર સેવાભારી વિદ્વાન શ્રી ગુણાનંદજી દ્વારા આદિ આ જ ભૂમિના સંતાન છે. એવી મરુદેશના ધીંગી ધરતી પર, અમારો સ્વાગત સમિતિ તરફથી-સમસ્ત ગોલવાડ પ્રદેશના સંઘ તરફથી આપ સૌનું સ્વાગત કરું છું અને તુરિયા માટે ક્ષમા પ્રાર્થું છું. અતિ પરિશ્રમ લઈ હમારા ગોડવાડ પ્રદેશને નંદનવન બનાવનાર,

શૈલ મૂળ્યાંદજી સજમલજી

સ્વાગતાધ્યક્ષ શ્રી જૈન સ્વે. ક્રાન્દરન્સ-દ્વાલના વિદ્વા અમૃતસંજીવનીદ્વારા અમારી ભાવી પેઢીને [ખલોક “ જૈન ” પત્રના સૌજન્યથી] સંસ્કાર અને સંસ્કૃતિના પાન કરાવવા શાંતિનિકેતન જેવી જ્ઞાનની પરખો જેવી વિદ્યાલયો રચનાર અમારા પરમ ઉપકારી આત્માર્થદેવો શ્રી વિજયવર્ણભસ્મરિણ તથા વિજયલક્ષિતભસ્મરિણ પણ ક્રાન્દરન્સ અને ભરાય છે તેમાં પરમ પ્રેરક બળો છે.

શ્રી વરકાણાજી વિદ્યાલય અને ઉમેદપુર વિદ્યાલય (જે હાલ કાલનાખાતે રેલસંકેટના કારણે ચાલે છે) તથા અન્ય છાત્રાલયો-એ અમારા પરમ ધન છે. અને એ સ્થિતિઓના ઉપદેશ પ્રેરણા અને પ્રયત્નોના જ સુકળો છે.

અહિં વિદ્યાર્થીઓને જૈન ધર્મના સુંદર સંસ્કાર, ધર્મ, નીતિ, સદાચાર, વિચાર અને જૈન સંસ્કૃતિના સંરક્ષણની ભાવના જાગૃત કરવામાં આવે છે. આ જ વિદ્યાલયો અમારી ભાવી પેઢીના સાચા જૈન વીરો-વારસદારો પ્રકટાવશે.

અંક ૫ મો.]

આપણા ઉત્કર્ષનો વિચાર કરીએ

૧૦૬

સાચી કેળવણી

આધુનિક કેળવણી સાથે આપણા વિદ્યાર્થીમાં ધર્મરુચિ વધે અને સ્વપરનું જ્ઞાન થાય અને આત્માની અનંત શક્તિ સમજાય, આ જીવનનો ઉદ્દેશ સમજાય, આ સંસારી માયા સફળ કરવાના સાચા માર્ગો સાંપડે, આ જીવિતવાદના ધુમમાં પોતાની શ્રદ્ધાને દૃઢ બનાવી જ્ઞાન અને ક્રિયાને યોગ્ય રીતે વ્યાવસ્થામાં મૂકતો જાય તથા આખા જગતને અહિંસા અને સ્વાહવાદના માર્ગે વાળવા જેવો સમર્થ અને પ્રભાવશાળી બને તે કરવા કટિબદ્ધ થવું એ આજનો જરૂરી પ્રશ્ન છે. આપણી સંસ્કૃતિ અને તત્ત્વજ્ઞાનનો વારસો આપણે આ વિદ્યાર્થી-ઓને જ સોંપવાનો હોઈ તેના પ્રત્યે અત્યંત પ્રેમ અને સહાનુભૂતિ બતાવવા બેઠાએ.

ભૌગોલિક દૃષ્ટિએ ફાલના

ફાલના એ ગોડવાડનો એક ભાગ છે. ગોડવાડ મારવાડનો કિલ્લો છે. શ્રી રાણકપુરજી, શ્રી વરકાણાજી, નાડોલ, નાડલાઈ, આણજી, સુજાળા મહાવીરજી, કુંભારીઆજી આદિ અનેક મહાતીર્થો પોતાની નભલહેરાતી જ્વાળઓદ્વારા જગતને પ્રભુ વીરનો પેગમ આપી રહ્યા છે. ગોડવાડમાં જૈન સમુદાય મેટ્રો છે. ભારતવર્ષનો કોઈ પણ પ્રદેશ ગોડવાડના જૈન સિવાયનો ન હશે. દેશાટન અને વ્યાપાર વ્યવસાયો છે. ફાલનાથી પથરાતી પાકી સડક રાની, જોધપુર, જયપુર આદિ નગરોને સાંકળી લે છે. સંવત ૧૯૭૬ સાદડી કોન્કર-સના સ્વાચ્છ પ્રમુખ મારા વડીલ અંબુ શેઠ નથમજી અને વરકાણા વિઠ્ઠલચંદ્ર સ્થાપનામાં ખૂબ પરિશ્રમ ઉઠાવનાર શેઠ જસરાજજી સિંધી આજે સ્મરણ્ય પર આવે છે. તેઓ આ દિવસ જોરા આતુર હતા અને હું પણ આ દિવસ જોરા આતુર હતો. આજે અમારો મનોરથ પૂર્ણ થાય છે.

વિચારવાના પ્રશ્નો

આ પરિણામમાં આપણા સમાજના ઉત્કર્ષ અર્થે અનેક પ્રશ્નો જણાશે પણ મારી દૃષ્ટિએ થોડા જ મહત્વના પ્રશ્નો રજૂ કરું.

પાઠ્ય પુસ્તકો

આપણા બાળકો આવની કાલના જૈન સંઘના પાયારૂપ થશે. જૈન શાળાઓ બાલક, બાલિકાઓ, યુવાનો, યુવતીઓ માટે અસ્તિત્વમાં છે જ. કોન્કર-સના મહાપ્રયાસે, શ્રી જૈન શ્વે, એન્જ્યુકેશન બોર્ડના પરિશ્રમથી આ પાઠશાળાઓ જીવંત બની છે. સંઘ એવા જૈન ધર્મના પાયા સમાન ધાર્મિક અજ્ઞાસ માટે પાઠ્ય પુસ્તકોનું શું ? કોન્કર-સને હવે તો પાઠ્ય પુસ્તકો તૈયાર કરાવે અને પાઠશાળાઓને પૂરા પાડે તો પ્રગતિ વેગવત બનશે અને આ વિજ્ઞાનના હમઝગ ધર્મ પ્રતિ અસ્થિ ઉત્પન્ન કરના જમાનામાં સાચા જૈનો બનવા, બનેલાને ટકાવે, ત્યાગી વર્ગને તથા ગૃહસ્થને શોભાવે એવા જ્ઞાતી જેવોનો પ્રવાહ અરખસિત વહેતો રાખવા આ મહાપ્રયસો સત્તર આદરણીય છે. તદ્દુપરાંત શિક્ષક સંસ્થાઓના સંગઠન માટે એન્જ્યુકેશન બોર્ડે વ્યવસ્થિત પ્રયાસો કરવાની જરૂર છે. કોન્કર-સને પંદરાન પૂજ્ય આચાર્યપ્રવરો આ કામ સત્તર ઉપાડી લ્યે એવી વિનંતિ છે.

ઐક્ય.

છેલ્લાં કેટલાય વર્ષોથી આપણે સૌ ઐક્યતા માટે ખૂબ પ્રયત્ન સેરીએ છીએ. શ્રીમતી કોન્ફરન્સ અને શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઠી પણ આ માટે પ્રયત્નશીલ છે. જૈન સમાજ પક્ષોમાં વહેંચાઈ ગયો છે. દરેકના પોતાના અંગત વિચારોને લીધે જૈન સંઘ નિર્નાયક બન્યો. એમ લાગે છે. સાધુ સંમેલનના ઠરાવો પૂર્ણરૂપે પગાતા નથી. આ નાવ કયાં જશે? આપણાં જ ધરમાં સંપન્નાંતિ ન હોય તો વિશાળ દિલથી દિગંબર, રચાનકવાસી બાઇઓ સાથે સૌ વીરધ્વજ નીચે એક યાદ કેમ ઉઠાવાના?

ધર્મ પર અંકુશ.

જીવન મરણના મહાપ્રશ્નો ઉકેલ માગી રહ્યાં છે. આપણા જૈન ધર્મ પર સરકારી અંકુશો-કાયદાઓની તલવારો લટકી રહી છે. બિદ્ધાનો કાયદો, જૈન ધર્મદા દુરોટો હરંગત કરવાનો કાયદો, જૈન ધાર્મિક અગત્યના દિવસોની રજાઓનો લોપ, આદિ અનેક બાબતોના અંધ પુકાઈ રહ્યાં છે. એવા વખતે આપણામાંનાં બહુ જુદા જુદા વર્ગો અને સમસ્ત સંઘ કયાં ભીડો હશે? મનના સ્વરૂપ, ધરના કળ્યાં અને પક્ષાપક્ષી તથા પ્રભુ વીરનો ધર્મ, વીરના સાધુ-વીરના શ્રાવકો, વીરના નામે જાગી-એક બની પરમ પુરુષાર્થ કરવા સમસ્ત કારતવર્ણીય શ્રી સંઘને હું વિનંતિ કરું છું.

યુવાનો-વ્યાપારીઓ

યુવાનો-વિદ્વાન વ્યાપારીઓ એ સમાજોત્થાન કરનારા આપણા મહાત્મ્ય ગણ્યા. જૈનધર્મનું સાચું અને પૂર્ણ શિક્ષણ પામેલો નીતિવાન, ગંબીર, આત્મશક્તિનર્મ માનનાર, સ્વધર્મ-રક્ષાર્થી સમર્પવાનો બાવનાવાળો અને આવતી કાલનો એ સંઘપતિ છે, એ બાવવાળો જૈન યુવક એ આપણા જૈન સમાજની દોલત છે. એનો સેરાની ધગશ, સમર્પવાની તમજા અને કરી છૂટવાની તાલાવેલી આપણને ખૂબ આત્મવિશ્વાસ આપે છે. એમાંથીયે અમારા ગાંધી, જવાહર, રામજી, વલ્લભજી પ્રગટવાના છે તે! એક યુવાત્મચંદ દેવું આજે આ કોન્ફરન્સને આ દરજ્જે લાવવા નિમિત્ત બને તો અનેક દેવુંઓ પ્રગટાવનાર જૈન સમાજ કાં નિરાશ બને? યુવાનેને દોરવામાં નેતાઓ અને પ્રખર જ્ઞાની મુનિ-મહારાજોએ બે કટિબદ્ધ બને તો કાંઈ જ અશક્ય નથી.

વિદ્વાનો

સાચા વિદ્વાનો વિના કાંઈ જ સમાજ, સંઘ કે સંસ્થા પ્રગતિ સાધી ન શકે. વિદ્વાનો તો આપણાં મોંઘામૂલા રત્નો છે. સદ્ધર્મના ઉત્થાન અર્થે, પ્રચાર અર્થે, જ્ઞાન સાહિત્યના પ્રાકટ્ય અર્થે, વીરના શુભ યુગવા અર્થે એ તો એક આદર્શ માનવ છે. શું આપણા સમાજે એ વર્ગ તરફ આજ દીન સુધી ઉપેક્ષા સેવી નથી? પૂરતીઓએ લખેલા લક્ષ્યાવધિ શ્લોકો, ત્રથા, ગૃહસ્થ વિદ્વાનોનું વિપુલ સાહિત્ય આજના ઉપેક્ષા ભાવવાળા યુગમાં સંભવે છે? જેસલગીરના વિપુલ જ્ઞાનસમૃદ્ધિથી છત્રકાતા જ્ઞાનસંદારો પ્રત્યે આપણી ઉપેક્ષા વૃત્તિનું પરિણામ કાણુ નથી જાણતું? વિચારો તો ખરા કે વિના કદરે આપણે કેટલા વિદ્વાનો

અંક ૫ મો.]

આપણા ઉત્કર્ષનો વિચાર કરીએ

૧૧૧

ગુમાળ્યા અને આજ એક મોહનલાલ દલીયંદ દેસાઈ પ્રગટાવી શકાશે ? આપણા અનેક વિદ્વાનોનો અન્ય દર્શનીયો લાલ ઉઠાવી રહેલા નથી દેખાતા ? શ્રોમંતો અને આપણી સંસ્થાઓ પોતાનું તે પ્રતિનું કર્તવ્ય સમજે. વિદ્વાનો, પડિતો, કવિઓ, સાહિત્યરવાળીઓ આજીવિકા અર્થે અન્ય વ્યવસાયો કરે ને સમાજસેવા ન કરી શકે તો તો સમાજની લક્ષ્મી-ઉત્કર્ષ અને ધર્મપ્રચારની આજ્ઞા રિસાઈ જાય. શ્રીયંતો લક્ષ્મી આપે, કાન્દુર-સ વ્યવસ્થા કરે, પૂજ્ય આચાર્યપ્રવરો દોરનણી આપે-આમ કરી એક મધ્યસ્થ સમિતિ રચાય તેના માટે પ્રયત્ન કરવા મારું નમ્ર સૂચન છે.

સંધ્યવરસા.

સંધ્યવરસા જોનેની જ વખણાતી. મુશ્કેલીમાં એ જ સંધે વ્યવસ્થાને પ્રમદાવેલ. મુકુટબંધ રાજવીઓ પણ એને અપમાની ન શકતા “વગર વાણીએ રાજ રાવણનું ચાદયું ગયું.” આજ આપણી વલ્લિક જોન કોમ સંધ્યવરસામાં કેટલી શિથિલ બની છે ? કુશળ સુકાનીઓના આચારે અનૈક્યે એ વ્યવસ્થા ધણી સાલે છે. એકવચની મધ્યમધતી પુષ્પમાળા રચતી હશે તો સંધ્યવરસા મધ્યમ હાથે રચતી-રાખતી-સાચવતી પડશે. એકવચના સુત્રે-અનુચની વિચરેના પરિપાકના પુષ્પે-કડકાઈની સોયથી અને સ્વાર્ષજીની કળાથી ગુથાએકી એકવચ પુષ્પમાળા જ ગુથવાનું અમારા સમાજના સુત્રધારોને વિનંત્યા વિના રહી શકતો નથી; કારણ એ વિના આજના અને આવતી કાલના વિજ્ઞાનના-સંવાદના જડવાદના અને સ્વાર્થ સાધવાના યુગમાં આપણે, આપણા તીર્થો, દેવ અને દેવદ્રવ્ય, મુર્તિવરો અને જોનત્વ ભયમાં મુકશે. અરે ! જોન છું એમ બોલવું એ ગુન્હો ગણાય એ યુગમાં એકવચની આવશ્યકતા જોન કોમ જેવી શાણી કામને કહેવા માટે હોય ?

દેવદ્રવ્ય, સાધારણ દ્રવ્ય, જોન એનક ને જોન કોલેજ, એક વિશાળ જોન ગ્રંથાલય (જ્યાં સાધુ, સાર્થી, જોન યુવાનો અને વૃદ્ધો અભ્યાસમાં પ્રગતિ સાધી શકે) વસ્તીગણનો, સ્ત્રી કેળવણી, વ્યાપાર ઉદ્યોગ અને સમાજસુધારા જેવા અનેક વિકટ પ્રશ્નો તો આપણે ચર્ચાતાં ને જીજ્ઞાસા આપ્યા છીએ, તે માટે અમલી કાર્ય કરવાનો જરૂર ઉપસ્થિત થઈ છે.

આજના જીવનમરણના પ્રસંગ જેવા અતિ વિકટ સમયે આપણે થોડા પણ મુદ્દાસરના પ્રશ્નો ઉઠેલીએ તોય ધણું કાર્ય કયું ? ગણારો કે જોને અમત્ત થઈ ક્ષત્રતા બને. આપણે તો વિશાળ દષ્ટિ વિચારવાતી પડશે કે જ્યારે જોન ધર્મના ત્રણે પીરકા સ્વેતામ્બર, દિગંબર અને સ્થાનકવાસી બંધુઓ અભેખલા મિલાવી એક જ પ્લેટફોર્મ પર જોન ધર્મના ઉત્કર્ષ અર્થે ઝુંઘતા હોય. જોન જ્યતિ શ્રાસનના ધૈય ગજવાતા હોય.

હવે હું આપને આપણા સજ્જનશિરોમણી માનનીય એવા પ્રમુખ શ્રી કાંતિલાલ ઇન્દરલાલ માટે થોડું કહું. તેઓશ્રીની ધર્મ-આચાર-ક્રિયા અને જ્ઞાનની અબિરુચિ પ્રશંસનીય છે. શ્રી શકુંતલા જોન હાઇસ્કૂલ એ તેમની કેળવણીપ્રિયતાને પુરાવે છે. ઉત્તમ ચારિત્ર એ તેમનો યશ સૌરભનો ગુણ છે. ગુપ્તદાન એ મુદ્દાલેખ છે. વરકાણજી વિદ્યાલય

તથા અત્રેના અનેક શુભ કાર્યોના તેઓ પુરક છે. તેમના પરિચયમાં આપનાર બાણે છે કે હરકોઈને સદાયક થઇ પડવા પોતે હમેશ તત્પર રહે છે. જોઈું તત્પરચિતન-નૂતન જ્ઞાનપ્રાપ્તિ સાથે જ નિયમિત પ્રભુપૂજન અને મુનિવરો પ્રતિ અગ્રધ હકિત એ સૌ એમને સાચા જૈન તરીકે પીછાની લેવા પ્રેરે છે. આપણી ૧૬ મી કોન્ફરન્સના સ્વાગત પ્રમુખ તરીકેના તેમના બાંધકામો સેવાની ધગશ અને સ્વાપ્નજીવી તત્પરતાએ તેમને સમસ્ત હરતરપંના મુગટમણી સ્થાને આજે સ્થાપ્યા છે. તેઓશ્રી આપણને ઉત્કૃષ્ટ માર્ગદર્શન આપે એવું અનંત આત્મબળ શાસનદેવ તેમને આપે. કોન્ફરન્સ રિજયવંતી અને, બંને તેઓ દીર્ઘાયુ થાય.

આંતરરાષ્ટ્રીય ખ્યાતિ પામેલા, ધર્મસંરક્ષક, તીર્થપ્રેમી, મુસદ્દા અને યોગ્ય પિતાના સુયોગ્ય પુત્ર આપણા જૈન સમજના બાંધકારસ્વરૂપ શેઠ કરતુરભાઈ લાલભાઈનું આ જૂમિ સ્વાગત કરે છે, તેઓ પરિપક્વ સફળ જનાવવામાં અને સરકારી અકુશાથી સમાજ, ધર્મ, મંદિરો અને દેવદ્રોણોને જલાવવામાં સફળ થાય તે માટે શાસનદેવ તેમને દીર્ઘાયુ આપે.

છેવટે આપનો વધુ વખત ન લેતાં આપ સૈનું પુનઃ સ્વાગત કરી આ વક્તવ્ય પૂર્ણ કરું છું. ઈં અહમ શાંતિ:

સત્તરમા અધિવેશનના આદેશો—

(૧) શેઠ પ્રદર્શન—(૧) પૂજ્ય સાધુ મહારાજાઓ તથા કોન્ફરન્સ તરફ સહાનુભૂતિ દર્શાવનાર યુદ્ધરથો જેઓ અવસાન પામ્યા છે તેમને અગે શેઠ પ્રદર્શન.

(૨) સ્વતંત્ર લોકતંત્રને આગકાર—આ અધિવેશન ભારતના સ્વતંત્ર લોકતંત્રને આગકારે છે. મહાત્મા ગાંધીજીએ અહિંસા અને સત્યા પથે ચાલી કારતને મુક્તિ આપવામાં જે મહાન ભાગ લખ્યો છે તેને આ અધિવેશન અંજલી અર્પે છે.

(૩) દેવદ્રવ્ય—દેવદ્રવ્ય નિમિત્તે જે રકમો અગર મિલકતો હોય તેમજ હવે પછી તે માટે આપવામાં આવે તેને ઉપયોગ માત્ર જિનશ્રૂતિ અને જિનમંદિરો માટે જ થઇ શકે તેમ આ કોન્ફરન્સ ભારપૂર્વક બહાર કરે છે અને જૈન સંઘમાંની કોઈપણ બંધન આની વિરુદ્ધ મંતવ્ય રખી કરે અથવા પ્રચાર કરે તે જૈન ધર્મના મુળશ્રૂતિ સિદ્ધાંતોને આઘાત કરનાર છે એમ આ કોન્ફરન્સ માને છે.

(૪) ધી બોમ્બે પબ્લિક ટ્રસ્ટ એક્ટ (૧૯૪૯)—અખિલ હિંદ જૈન સ્વેતંત્ર કોન્ફરન્સ સમિતિની મુજબમાં તા. ૮-૯ સપ્ટેમ્બર ૧૯૪૯ ના રોજ મળેલ સભામાં ધી બોમ્બે પબ્લિક ટ્રસ્ટ એક્ટ (૧૯૪૯) સંબંધી થયેલ ઠરાવને શ્રી જૈન સ્વેતંત્ર કોન્ફરન્સનું આ અધિવેશન બહાલી આપે છે અને આશ્વા રાખે છે કે મુળધર્મની ધારાસભાએ નિમેશ સિલેક્ટ કમિટી આ ઠરાવને લક્ષમાં રાખી જિલ્લામાંથી વાંધાકારના ભાગ કાઢી નાંખી યોગ્ય સુધારા-નધારા કરી જનતાને સ્વીકાર્ય માય એ સ્વરૂપમાં ધારાસભામાં બિલ રખી કરશે.

(૫) જૈન ધર્મ—આજની અખિલ હિંદ જૈનસ્વેતાંતર કોન્ફરન્સ સમિતીની સલામતેરે દરે છે કે જૈન તેમજ હિંદુઓ આપ જાતના હોમ જાતિ તરીકે જુદા નથી, પરંતુ હિંદુ ધર્મ વૈદિક છે અને જૈન ધર્મ અવૈદિક છે. વળી હિંદુ ધર્મ બાહ્ય સંસ્કૃતિને અનુસરે છે જ્યારે જૈન ધર્મ અંતર્ય સંસ્કૃતિને અનુસરે છે. જે એ જુદી સંસ્કૃતિ તરીકે પુરાતત્ત્વવિદોએ મતભેદ વિના સ્વીકારેલી છે, તેથી જૈન અને હિંદુ ધર્મ એક યીગ્નથી જુદા છે.

(૬) ભિક્ષા પ્રતિબંધક કાયદો—જૈન સાધુ સાધ્વીઓના આચારો સુવિદિત છે. તેમને આવા હેરાનગનિભર્યા કાયદામાં શૂંકવા એ સર્વથા અનુચિત છે. તેથી આ અધિવેશન મુંબઈ સરકારને આમદ્ધપૂર્વક વિનંતિ કરે છે કે The Bombay Beggars Act. 23 (1945) (ધી બે.એ. બેગર્સ એક્ટ ૨૩, ૧૯૪૫) ની કલમ ૨(D)માં થોડા સુધારા કરી ત્યાગી સાધુઓ ખાનગી મકાનોમાં જઈ ભિક્ષા લે તેને Begging—મીખ માંગવા એ વ્યાખ્યામાં સામેલ કરવામાં ન આવે.

(૭) મધ્યમ વર્ગને રાહત—હાલમાં ઉપરિચિત થયેલી વિષમ પરિસ્થિતિને કારણે જૈન સમાજનો મધ્યમ વર્ગ અને ખાસ કરીને તેના નીચલા ધરો ઓછી આવક અને દિનપ્રતિદિન વધતી જતી મોંઘવારીને લઈને અત્યંત મુશ્કેલ સ્થિતિમાં, મૂકાયા છે અને તેમને માટે જીવનનિર્વાહ કરવો લગભગ અશક્ય થઈ પડ્યો છે, તેથી તેમને પગભર કરવા તથા હુજર ઉઘોગના અનેક ક્ષેત્રોમાં કામે લગાડવા અને તેમની સ્થિતિ સુધારવા તુરંત અમલમાં મૂકી શકાય તેવી નીચે દર્શાવેલી થોળનાઓ સચરવામાં આવે છે. આ માટે જૈન સમાજને થોડા કરવા અખિલ કરવામાં આવે છે.

(૧) જીવનનિર્વાહની જરૂરી વસ્તુઓ વગેરે ઓછા દર (Subsidised rate) થી પૂરી પાડવા રોડો સંસ્થા સ્થળે સ્થળે ખોલવા અને તે માટે જરૂરી ફંડ ઊભું કરી રચનાિક સમિતિઓ દ્વારા કામ ઉપાડવું.

(૨) નાના હુજર ઉઘોગને મદદ કરવા સારી કેપીટલ સાથેના સહકારી મંડળો ઊભા કરવા તેમજ તેવા ઉઘોગો શિખવવા જરૂરી શિક્ષણ સંસ્થા સ્થાપવા.

(૩) તેમજ ગૃહઉઘોગો શિખવવા તથા ચલાવવા ઉઘોગમંદિર (ઇન્ડસ્ટ્રીયલ હોમ) સ્થાપવું.

(૪) સ્ત્રી ઉપયોગી ગૃહઉઘોગો શિવણ-ભરત-ગુંથણ-ચિત્રકામ આદિ શિક્ષણ આપનારી સંસ્થા સ્થાપવી.

(૫) તે ઉપરાંત આ કોન્ફરન્સ દ્વારા છે કે જૈનોના મધ્યમ વર્ગને ધંધા શોખ્યારમાં સહાય આપવા અને તેમને વ્યાપાર ઉઘોગના સાધનની અનુકૂળતા કરી આપવા માટે સહકારી અને અન્ય ધોરણે એક મોટી ઔદ્યોગિક અને નાણાકીય સંસ્થા સ્થાપવી જરૂરી છે. આથી આ અધિવેશન કોન્ફરન્સના પ્રમુખશ્રીને ઉપરોક્ત કામ માટે કમિટી નામવા અને

યોજના ધરી કાઢવા અધિકાર આપે છે. તેમજ આ યોજનાને શીઘ્રાતિશીઘ્ર મૂલે સ્વરૂપ આપવા આગ્રહ કરે છે.

(૮) ઐક્ય—જૈન ધર્મ અને સમાજ ઉપર જુદા જુદા ક્ષેત્રોમાંથી જે આક્રમણો હાલ થઈ રહ્યા છે તેનો પ્રતિકાર કરી જૈનોની સર્વાંગ પ્રગતિ સાધ્ય કરવા કોન્ફરંસ એ જ એકમેવ કાર્યક્ષમ સંસ્થા છે તેને સંપૂર્ણ મળખૂત જનાવવા માટે બધી જાતના પ્રયત્નો કરવાનું આપણું ખેય હોવું જોઈએ. એ ઉપદેશને ધ્યાનમાં રાખી એક્ય માટે વધુ અનુકૂળ વાતાવરણ નિર્માણ કરવું જોઈએ તે માટેના પ્રથમ પગલા તરીકે માલેગામ સમિતિએ પસાર કરેલા અને સૂરન મુકામે મળેલી રેન્ડિંગ કમિટિએ પાસ કરેલા નીચેના ઠરાવો આ કોન્ફરંસ પસાર કરે છે.

ઠરાવ નં. ૧. જૈન સ્વેતાંચર મૂર્તિપૂજક કોન્ફરંસ સને ૧૯૭૪માં અમદાવાદ મુકામે સાધુ સંમેલન કરેલા દીક્ષા સંજ્ઞાથી ઠરાવને વધારી લે છે અને તેણે (કોન્ફરંસ) અથવા તેની કોઈ પેટા કમિતિએ કરેલા વડોદરા રાજ્યના દીક્ષા સંજ્ઞાથીના અને બીજી દીક્ષા સંજ્ઞાથીના ઠરાવો આથી રદ થાય છે.

ઠરાવ નં. ૨. ઐક્ય સમિતિ જૈન સમાજને ભારપૂર્વક બલામણુ કરે છે કે જૈન સ્વેતાંચર મૂર્તિપૂજક ધર્મના સિદ્ધાન્તો અને પ્રચલિત અનુષ્ઠાનો જે પ્રમાણે માન્ય રખાતા આવ્યા છે તે પ્રમાણે જૈન સંસ્થાઓ તેને માન્ય રાખશે એટલું જ નહિ પણ તેના અધિકારી કે આદેશો તરફના તેને હિલ્લપત પહોંચે તેવું બોલવા કે લખવામાં આવશે નહીં.

(૯) ગૌવધ પ્રતિબંધ અને હાશખંધી માટે સરકારને અભિનંદન.

(૧૦) કોન્ફરંસનું બંધારણ.

(૧૧) જૈન ધર્મ સંબંધે આલેખન.

(૧૨) રાષ્ટ્ર ભાષા હિંદીને આવકાર.

(૧૩) કેસરીયાળને લગતો.

(૧૪) આગામી વસ્તી ગણતરી.

(૧૫) તીર્થો, જિનમંદિરો અંગે સરકારી કાનૂનો—ભારતવર્ષમાં પથરાયેલા તીર્થો, જિનમંદિરો અને જ્ઞાનભંડારો એ અખિલ જૈન સંઘની માલીકીના હોવાથી તેમજ રથાનિક સંસ્થાઓ માત્ર વહિવટી જવાબદારી ધરાવતી હોવાથી એ અંગે ઉપસ્થિત થતાં પ્રશ્નો કે કાનૂનોમાં અખિલ જૈન સંઘનું પ્રતિનિધિત્વ ધરાવતી સંસ્થાઓના અભિપ્રાય મેળવવા જરૂરી છે, એ તરફ કોન્ફરંસનું આ અવિવેશન સરકારનું લક્ષ્ય ખેંચે છે.

(૧૬) જૈન સંસ્કૃતિ કેન્દ્ર—અખિલ ભારતીય જૈન સંસ્કૃતિ કેન્દ્ર નિર્માણ કરી તે દ્વારા શિક્ષણશાસ્ત્ર અને મનોવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર પર અવલગિત જૈન સાહિત્યનાં ધાર્મિક,

અંક ૫ એ]

સત્તરમા અધિવેશનના આદેશો

૧૧૫

ઐતિહાસિક, સાંસ્કૃતિક વિજ્ઞાન બાવનાથી ભરેલા પાઠ્ય પુસ્તકોનું સંપાદન કામ થવાની આવશ્યકતા છે, તે માટે પૂજ્ય શ્રમણ સંઘ, જૈન સંસ્થાઓ અને વિદ્વાનો સંપૂર્ણ સહકાર આપે એવી આ અધિવેશનનો બહામણ છે.

(૧૭) કોન્ફરન્સનું મુખ્યમંત્ર—કોન્ફરન્સની પ્રવૃત્તિઓથી જાહેર જનતા માહિતગાર રહે અને તેનો નિકટ સંપર્ક સાધી શકાય તે હેતુથી એક માસિક પત્રિકા પ્રકટ કરવાની અત્યંત આવશ્યકતા આ અધિવેશન સ્વીકારે છે અને શીઘ્ર પ્રકાશન કરવા આગ્રહ કરે છે.

(૧૮) સ્થાયી સમિતિને બહામણ—આ કોન્ફરન્સ સ્થાયી સમિતિને નીચેની કાર્યવાહી કરવા બહામણ કરે છે:—

(૧) ત્રણે શીરકાનું સંગઠન કરવા માટે સંયુક્ત કમિટી નીમવા.

(૨) પાકીસ્તાનમાં મંદિર, ઉપાશ્રય, સંસ્થાદિના રક્ષણાર્થે ઉપાયો યોજવા.

(૩) મેવાડ-મારવાડ આદિ રાજ્યોનાં જિનામંદિરોની પૂજાદિ માટે વ્યવસ્થા કરવા.

(૪) કોન્ફરન્સના ઠરાવો તથા જૈન ધર્મના પ્રચારાર્થે યોગ્ય ઉપાયો યોજવા અને આધુનિક ઢંગથી સરળ ભાષામાં સસ્તું સાહિત્ય પ્રગટ કરવા તથા ધાર્મિક પાઠ્યક્રમની શ્રેષ્ઠી તૈયાર કરાવવા.

(૫) ભારતની વિશ્વલિ “હંસમથુર” નાટકમાં લખાયેલા આક્ષેપ પ્રતિકાર માટે ઉપાયો યોજવા.

(૬) શિક્ષણ સંસ્થાઓનું સંગઠન અને માર્ગદર્શન કરાવવા.

(૧૯) સમિતિ અને હોદ્દાદારોની નીમણૂકો.

(અ) કોન્ફરન્સની અખિલ ભારત જૈન સ્વેતાંત્ર કોન્ફરન્સ સમિતિની નીમણૂક કરવામાં આવી.

(બ) શ્રી જૈન સ્વેતાંત્ર કોન્ફરન્સના ચીફ સેક્રેટરીઓ તરીકે:—

શેઠ પુલચંદ શામળ-મુન્નર્ તથા શેઠ બાહચંદ નગીનભાઈ ઝરેરો-મુન્નર્-નીમણૂક કરવામાં આવી છે.

(ક) બંધારણ અનુસાર પ્રતિક મંત્રીઓ, સ્થાયી સમિતિ અને કાર્યવાહી સમિતિ તથા અખિલ ભારત જૈન સ્વેતાંત્ર કોન્ફરન્સ સમિતિમાં જે જે પ્રતિના સભ્યોની સુવૃદ્ધિ ન થઈ હોય તે કરવા કોન્ફરન્સના પ્રમુખશ્રીને સંપૂર્ણ સત્તા આપવામાં આવે છે.

જ્ઞાનપ્રામાણ્યવાદ

લેખક:-શ્રીયુત્તમજીભાઈ આધવજી દેસી.

Theory of the Validity of Knowledge.

અવગ્રહ, ઈંદ્રિયા, અપાય અને ધારણા—એ સાંઘ્યવહારિક પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનના ઉપયોગના ચાર અંશો છે; એટલે આ પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન ક્રમશઃ વિસ્તૃત થાય છે, તેની આ વિકાસની ક્રમશઃ ભૂમિકા છે. ઘડા જેવો એક કોઈ પણ પદાર્થ દૃષ્ટિગોચર થતાં પ્રથમ અશુદ્ધિદ્રિય અને ઘડાનો સંબંધ થાય છે, તે આગળ સાલતાં આ કોઈ પદાર્થ છે એવું જ્ઞાન થાય છે, પછી તે પદાર્થ શું છે, ઘટ છે કે પટ છે કે કોઈ બીજી વસ્તુ છે એવી વિચારણા શરૂ થાય છે, તે વિચારણાને અંતે આ ઘટ છે અને પટ નથી એવો નિર્ણય થાય છે, અને તેવો નિર્ણય થવા પછી તે નિર્ણયાર્થક જ્ઞાન મનમાં સંસ્કારરૂપે ધારણ કરવામાં આવે છે, તેને ધારણા કહે છે. આ ધારણા જ્ઞાન સ્મૃતિ વાસના વિગેરેનું કારણ છે. શાસ્ત્રમાં વ્યંજનાવગ્રહને આન્તર્મૈત્રીનિક બતાવ્યો છે, અર્થાવગ્રહને એક સમયનો બતાવ્યો છે, અપાયને પણ આન્તર્મૈત્રીનિક બતાવ્યો છે. ધારણાનો સમય પણ અન્તર્મુદુર્તનો છે. ધારણા થયેલ જ્ઞાન સંખ્યેય અથવા અસંખ્યેય કાળ વાસના સંસ્કારરૂપે રહે છે.

સવાલ એ જોવાનો બિડો થાય છે કે જ્ઞાનના આ પ્રમાણેના ક્રમશઃ વિકાસથી પ્રાપ્ત થયેલ નિર્ણયાર્થક જ્ઞાન અર્થાત્ અપાયાર્થ જ્ઞાન કાયમ પ્રમાણ જ્ઞાન હોય છે કે અયથાર્થ—અપ્રમાણ પણ હોય છે; અને જે કેટલેક પ્રસંગે અપ્રમાણ નીકળે તો તેનાં શા કારણે છે અને જ્ઞાન પ્રમાણ છે કે અપ્રમાણ છે તે નક્કી કરવાના કયા કયા સાધનો છે. છેટેથી જોતાં દૂર રહેલ વસ્તુ આપણને પાણી જેવી જણાય છે, પામે નહિને વધારે તપાસ કરતાં તે દ્રવ્ય પાણીના ઝાંઝવા જણાય છે. એક વસ્તુ સૂર્ય જેવી જણાય છે, વધારે બારીકીથી જોતાં તે દોરડું જણાય છે. ઘોળો પાઉડર જોતાં તે ઘોળી ખાંડ જણાય છે, તેનો ઉપયોગ કરતાં ઘોળો પાઉડર—બોરીક જેવો જણાય છે. એટલે ઘણીવાર પ્રથમ દર્શને વસ્તુનો કરેલ નિર્ણય ખોટો ઠરે છે. આતું શું કારણ છે? શું જ્ઞાનના સ્વભાવમાં કોઈ દોષ છે કે જેથી અયથાર્થ પણ જ્ઞાન થાય છે, અથવા જ્ઞાનનો સ્વભાવ તો યથાર્થ જ્ઞાન આપવાનો જ છે, અને જે અયથાર્થ—અપ્રમાણ જ્ઞાન થાય છે તેનું કારણ જ્ઞાનના સ્વભાવમાં નથી પણ બીજા કારણોથી છે અર્થાત્ સ્વતઃ નથી, પણ પરતઃ છે.

જ્ઞાનની આ વિચારણામાં મુખ્યત્વે ત્રણ સવાલો જોવાના રહે છે:—

- (૧) જ્ઞાન (Knowledge); (૨) પ્રમાણ્ય જ્ઞાન (Valid Knowledge),
(૩) જ્ઞાનનું પ્રામાણ્ય (Validity of Knowledge).

આપણે આગળ બતાવ્યું છે તે પ્રમાણે જ્ઞાન આત્માને અસાધારણ ગુણ છે. સ્વપરપ્રકાશક ગુણ છે. જ્ઞાનગુણથી આત્માને પોતાના સ્વરૂપને-પોતાના પયથિનો બોધ થાય છે, તેમજ પોતાથી વ્યતિક્રિત પર પદાર્થનો બોધ થાય છે. જ્ઞાન એટલે સ્વ અને પરવસ્તુનો બોધ-સ્વ અને પરવસ્તુનો પ્રકાશ: આત્મા જ્ઞાનસ્વરૂપ છે. સ્વસ્વરૂપથી આત્મા કેવળજ્ઞાનસ્વરૂપ છે. જ્ઞાનમાં જે તરતમતા છે, જ્ઞાન માત્રાઓમાં જે મંદ મંદતા છે તે આત્માના સ્વસ્વરૂપથી નથી, પણ અનાદિકાળથી આત્મા કર્મથી આવરિત છે, જ્ઞાનાવરણીય કર્મોથી બદ્ધ છે તે જ્ઞાનાવરણીય કર્મના મંદ, મંદતર વા મંદતમ આવરણોથી જ્ઞાનની માત્રાઓમાં ભિન્નભિન્નતા જોવામાં આવે છે. શુદ્ધ આત્મજ્ઞાન તો વસ્તુનાં યથાર્થ-સત્ય સ્વરૂપનો જ બોધ આપે છે. જ્ઞાનની ઉત્પત્તિ સાથે જ જ્ઞાનની યથાર્થતા પ્રકટ થાય છે. તે જ્ઞાનની યથાર્થતા પ્રકટ કરવાને બીજા કોઈ સાધનની જરૂર નથી. બીજા કોઈ પ્રમાણની જરૂર નથી. એટલે તાત્ત્વિક દૃષ્ટિએ-નિશ્ચયદૃષ્ટિએ જ્ઞાનની સાથે જ યથાર્થતા, સત્યતા પ્રકટ થાય છે. જ્ઞાન યથાર્થ જ-સત્ય જ હોય છે. અયથાર્થ-ભ્રામક જ્ઞાન હોતું નથી. આ તાત્ત્વિક દૃષ્ટિની વિચારણા છે. આપણને છાન્નસ્થને જે જ્ઞાન થાય છે, વસ્તુનો જે બોધ થાય છે તેની વિચારણા વ્યવહાર દૃષ્ટિએ કરવાની રહે છે. શાસ્ત્રમાં જેને સંવ્યવહારિક પ્રત્યક્ષ કહેવામાં આવે છે તે પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનમાં કેટલીક વાર યથાર્થતા હોય છે, કેટલીક વાર ભ્રામત્મક બોધ થાય છે. છેટેથી જોતાં પાણી જેવું જણાય છે, પાસે જતાં પાણીનાં ઝાંઝવા નીકળે છે, પૂરો પ્રકાશ ન પડવાથી સર્પ જણાય છે, તપાસ કરતાં દોરડું નીકળે છે. ધોળો પાઉડર ખાંડ જેવો જણાય છે, વાપરી જોતાં નીકળે નીકળે છે. આપણને જે વસ્તુનો બોધ થાય છે, તેમાં કેટલીક વાર ભૂલ થાય છે. તેના અનેક કારણો છે; જ્ઞાનેન્દ્રિયમાં દોષ હોય છે, કમળો થયો હોય તો વસ્તુઓ જૂદા જ રંગની પીળી જણાય છે, જિહ્વા ઈન્દ્રિયમાં દોષ હોય તો સ્વાદ જૂદા જ પ્રકારનો આવે છે, શ્રવણેન્દ્રિયમાં દોષ હોય તો પૂરું સ્પષ્ટ સંભળાતું નથી. આ અપૂર્ણ અથવા ભૂલભરેલા બોધનું કારણ ઈન્દ્રિયના ગુણદોષને લીધે છે. તે પ્રમાણે વસ્તુઓ છેટે પડી હોય તેના ઉપર પૂરતો પ્રકાશ ન પડતો હોય, કાંઈ આડચાં આવતી હોય: તો પણ તે વસ્તુનો યથાર્થ બોધ થઈ શકતો નથી. આવી વસ્તુસ્થિતિમાં યથાર્થ બોધ-સમ્યજ્ઞાન અથવા પ્રમાણ્યજ્ઞાન ક્યારે કહેવાય તેનો નિર્ણય કરવાનો રહે છે.

પ્રમાણ્યનું લક્ષણ પ્રમાણ્યનયતત્વાલોકમાં નીચે પ્રમાણે આપવામાં આવ્યું છે:—સ્વપરવ્યવસાયિ જ્ઞાનં પ્રમાણમ્ (૧-૨) સ્વ એટલે જ્ઞાનસ્વરૂપ આત્મા

(Subject) અને પર એટલે જ્ઞાનથી લિપ્ત અર્થ (Object) તે જાનેનું યથા-સ્થિત જ્ઞાન તે પ્રમાણજ્ઞાન. સ્વ અને પર જ્ઞાતા અને જ્ઞેયનો નિશ્ચયાત્મક બોધ થાય તે પ્રમાણજ્ઞાન. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય પ્રમાણત્રીમાંસામાં સમ્યગ્ધર્મનિર્ણય: પ્રમાણ એવું પ્રમાણનું લક્ષણ આપે છે. જે જ્ઞાનમાં વિષયનો-જ્ઞેયનો-અર્થનો સમ્યગ્ સાચો નિર્ણય થાય તે પ્રમાણ જ્ઞાન. અહીં સવાલ જોવાનો એ ઉભો થાય છે કે જે વસ્તુનો બોધ થયો તે સમ્યગ્ સાચો છે કે નહિ, યથાર્થ છે કે નહિ, તેનો નિર્ણય કરવાના કયા સાધનો છે. અર્થાત્ જ્ઞાનપ્રામાણ્ય (Validity of Knowledge) કેવી રીતે નક્કી થઈ શકે.

જ્ઞાનનું પ્રામાણ્ય નક્કી કરવામાં બે સવાલો ઉભા થાય છે. જ્ઞાનનું પ્રામાણ્ય એટલે જ્ઞાનમાં આવતી વસ્તુનું સ્વરૂપ. વસ્તુસ્વરૂપ એટલે પરમ વસ્તુ-અંતિમ વસ્તુ ultimater realityનું સ્વરૂપ; તેમજ વસ્તુ સ્વરૂપ એટલે વ્યવહારમાં આવતી સામાન્ય વસ્તુ-સામાન્ય અર્થનું સ્વરૂપ. પરમ વસ્તુના સ્વરૂપની માન્યતામાં જૂદા જૂદા દર્શનોમાં મતભેદ છે; એટલે પરમ વસ્તુનું સમ્યગ્ જ્ઞાન કેનું કહેવું તેમાં પણ જૂદા જૂદા દર્શનો વચ્ચે મતભેદ છે. એક દર્શન વેદાંત જેવું પરમ વસ્તુને કૂટસ્થ નિત્ય માને છે. બીજું બૌદ્ધ દર્શન જેવું પરમ વસ્તુને ક્ષણિક માને છે, ત્રીજું જૈન દર્શન જેવું પારિણામિક નિત્ય માને છે, એક દર્શન એકાંત ચૈતન્યમય માને છે, બીજું એકાંત જડ માને છે, ત્રીજું પરમ વસ્તુના બે પ્રકાર જડ અને ચૈતન્ય માને છે. આવા દર્શનોના જૂદા જૂદા મંતવ્યોમાં પરમ વસ્તુના યથાર્થ જ્ઞાનના વિષયમાં પણ મતભેદ રહે છે. અહીં આપણે પરમ વસ્તુના યથાર્થ બોધની સમીક્ષા બાબતે ઉપર રાખી વ્યવહારિક વસ્તુના બોધની સમીક્ષા કરીએ.

વસ્તુનો બોધ યથાર્થ છે કે નહિ, અર્થાત્ જે જ્ઞાન થાય છે તે પ્રમાણજ્ઞાન છે કે નહિ તે નક્કી કરવાના સંબંધમાં ચાર જૂદી જૂદી થીયરી-માન્યતા તત્ત્વજ્ઞોમાં પ્રવર્તે છે. એકને Correspondence theory of truth-જેને આપણે પ્રમેય સંવાદી-પ્રમેય અવ્યભિચારી-જ્ઞાનના વિષય અર્થને જોડેસતી, જ્ઞાનની થીયરી કહીએ. આપણા બોધમાં એક વસ્તુ સાકર જણાય, તેની પરીક્ષા કરતાં આપણને તે વસ્તુમાં સાકરતા શુભ જણાય તો તે સાકરનું આપણું જ્ઞાન યથાર્થ છે, અર્થાત્ પ્રમાણ જ્ઞાન છે એમ આપણે નક્કી કરીએ.

બીજી થીયરીને pragmatic theory of truth કહેવામાં આવે છે. આ થીયરી પ્રમાણ જ્ઞાનને પ્રમાણ જ્ઞાન થવા માટે ઉપયોગિતા શુભની આવશ્યકતા માનવામાં આવે છે. આ થીયરીની માન્યતા એવી છે કે વસ્તુનો બોધ થતી વખતે તો સામાન્ય બોધ જ થાય છે તે બોધ પ્રમાણ પ્રવૃત્તિ કર્યા પછી જો તેમાં સફળતા મળે તો જ તે બોધ પ્રમાણ બોધ થાય છે-નિશ્ચયાત્મક બોધ થાય છે. એટલે જ્ઞાનની ઉત્પત્તિ વખતે જ જ્ઞાનમાં પ્રમાણતા આવતી નથી, પણ જ્ઞાન

પ્રમાણે કાર્ય કરતાં સફળતા મળે ત્યારે જ જ્ઞાનમાં પ્રમાણતા validity આવે છે. અર્થાત્ જ્ઞાનનું પ્રામાણ્ય સ્વતઃ નથી પણ પરતઃ છે, બહારની વસ્તુ ઉપર આધાર રાખે છે.

ત્રીજી થીયરીને Coherence theory of truth કહેવામાં આવે છે. આ થીયરીની મૂળ માન્યતા એવી છે કે પરમ વસ્તુ (Reality) રચનાત્મક-સમૂહરૂપ-એક કાચારૂપ છે; તેના દરેક અંશો એક બીજા સાથે યોગ્યતા સંકળાએલા છે; આખી રચના અને તેના અંશો એક નિયમને આધીન છે. તેના જૂદા જૂદા ભાગો પણ જૂદી જૂદી રચના (system) બની એક નિયમને આધીન રહે છે. આ માન્યતા એક જ પરમ તરવને માનવાવાળા અને જૂદા જૂદા દેખાતા અંશો તેના ભાગો હોવાનું માનવાવાળા તરવરોની છે. આર્થ દર્શનોમાં રામાનુજાચાર્યનો વિશિષ્ટાદૈતવાદ જે કહેવામાં આવે છે, તે દર્શનની આ માન્યતા છે. પાશ્ચિમાત્મ્ય વિદ્વાનો જેને Objective Idealism કહે છે તેની આ માન્યતા છે. તેમાં પરમ તરવ ચૈતન્યરૂપ છે, અને જગત્માં દાંષ્ટગોચર થતા વિધવિધ પ્રકારો તેના અંશો છે. આ માન્યતા પ્રમાણે દરેક અંશો એક બીજા સાથે સંકળાયેલ છે. અને એક અંશમાં કોઈ આઘાત પ્રત્યાઘાત થાય તે આખા સમૂહને અસર કરે છે. આપણને જે જ્ઞાન થાય છે તે જ્ઞાન બે સમસ્ત વસ્તુને અનુરૂપ થાય તો તે પ્રમાણ જ્ઞાન છે, અનુરૂપ ન હોય પણ પ્રતિરૂપ હોય તો તે જ્ઞાન અપ્રમાણ-બૂલ બરેલું છે. દાખલા તરીકે આપણી પરલોકની માન્યતા, કર્મની થીયરી વિગેરે માન્યતા બે વિશ્વરચનાને અંધબેસતી આવતી હોય તો તે યથાર્થ છે, નહિં તો બૂલબરેલી છે. આ વાદને Coherence theory of truth કહેવામાં આવે છે.

ચોથી થીયરી સ્વતઃ પ્રામાણ્યવાદની છે. વસ્તુનું જ્ઞાન-વસ્તુનો બોધ ઉત્પત્તિ સાથે જ પ્રમાણ હોય છે. જ્ઞાન સ્વસ્વરૂપથી સત્ય-સમ્યગ્ છે. તેમાં જે બૂલ દેખાય છે તેનું કારણ જ્ઞાનના સ્વરૂપમાં નથી, પણ જ્ઞાનથી વ્યતિરિક્ત કારણને આશ્રયોને છે. જૈન દર્શન પ્રમાણે આત્મા કેવળજ્ઞાન સ્વરૂપ છે, જ્ઞાન આત્માનો શુણ્ણ છે. એટલે બે બીજા અવરોધક કારણો ન હોય તો જે બોધ આત્માને થાય છે તે સમ્યગ્-યથાર્થ જ થાય છે અર્થાત્ આ માન્યતા પ્રમાણે જ્ઞાનનું પ્રામાણ્ય સ્વતઃ છે, પરતઃ નથી.

- જ્ઞાનનું પ્રામાણ્ય નક્કી કરવા માટે આ ચાર માન્યતાઓ તરવરોમાં પ્રવર્તે છે. જૈન દર્શનના વસ્તુસ્વરૂપના મંતવ્ય પ્રમાણે કઈ થીયરી અંધબેસતી આવે છે, તે હવે જાણવું રહે છે.

-: માસિકના લવાજમ અંગે જાહેર ખબર :-

“શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ” માસિક છેલ્લા ઘણા વર્ષથી મોટી ખોટમાં કામ કરે છે. કાગળ અને છપામણીની અસહ્ય મોંઘવારી તેમજ સ્ટાફને આપવા પડતા મોટા પગારથી માસિકના ખર્ચમાં ઘણો વધારો થયો છે. એક એક વર્ષના અંકના લગભગ પાંચ પાંચ રૂપિયા થવા બંધ છે, ભાવ ઘટશે એવી આશાથી લવાજમ વધારવાનું મુદતવી રાખ્યું હતું, પણ કાંઈ ભાવ કે બીજા ખર્ચ ઘટ્યા નહિ, બિલકુલ દિવસે દિવસે વધારો થતો ગયો, એટલે લાઇલાજે આ સં. ૨૦૦૬ ના વર્ષથી માસિકના વાર્ષિક લવાજમના રૂ. ૮) ત્રણ (ટપાલ ખર્ચ બુદ્ધ) લેવાનું કમિટીએ નક્કી કર્યું છે.

માટે અમારા ગ્રાહકોને વિનંતિ છે કે આ વર્ષથી તેઓને રૂપિયા ત્રણ (ટપાલ ખર્ચ બુદ્ધ) લવાજમ આપવાના છે. માસિકથી જે લાભ મળે છે, માસિકને જે ઉત્તેજન અમારા ગ્રાહકો આપે છે, તેથી અમને પૂર્ણ આશા છે કે સૌ ગ્રાહક અમારી માગણીને માન્ય રાખશે, છતાં કોઈને ગ્રાહક રહેવાની ઇચ્છા ન હોય તો તેમણે આ વર્ષના ચાર અંક મળ્યા છે તેનો રૂપિયો એક મોકલી આપવો, અને પછીના અંકો ન મોકલાવવા લખી જણાવવું.

-: માસિકની મદદ માટે જાહેર વિનંતિ :-

અસહ્ય મોંઘવારીના કારણે શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશમાં મોટી ખોટ આવે છે, ગયે વર્સે સં. ૨૦૦૫ માં લગભગ ત્રણથી ચાર હજારની ખોટ આવેલ છે, માટે અમારા સભાસદો, પેટ્રોનો, લાઇફ મેમ્બર્સ અને વાર્ષિક મેમ્બર્સ તથા માસિકના ગ્રાહકોને અમારી વિનંતિ છે કે જ્ઞાનખાતામાં આવેલ આ ખોટ યથાશક્તિ મદદ કરી પૂરી કરી આપવી. ફૂલ નહિં તો ફૂલની પાંખડી એ ન્યાયે દરેક ગૃહસ્થ મદદનો હાથ લાંબાવશે તો અમારી ખોટ પૂરી થશે, માટે વિનંતિ છે કે ઓછામાં ઓછા પાંચ રૂપિયા અને વધારામાં વધારે રૂપિયા પચીશની મદદ મોકલાવી સૌ ગૃહસ્થો અમને ઉપકૃત કરશે. મદદ મોકલનાર ગૃહસ્થ કે સંસ્થાના નામ માસિકમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવશે.

:: સ્વ૦ શાહ બદવજીભાઈ નરશીદાસ ::

ભાવનગરનિવાસી આ બધું ઓગણસાઠ વર્ષની વયે મુંઝવણાતે સ્વર્ગવાસી થયા છે. સાધારણ સ્થિતિમાં જન્મ પાળી આપણે આગળ વધી નામના કાદનાર જે કેટલીક વ્યક્તિઓ થઈ ગઈ તેમાં શ્રી બદવજીભાઈનું હમેસને માટે સ્થાન છે.

તેઓશ્રી અમારી સભાના પેટ્રન તેમજ હિતરતી હતા. તા પ મી ફેણઆરીના રોજ મળેલી સભાની મેનેજિંગ કમિટીએ તેઓશ્રી માટે નીચે પ્રમાણે શોકદર્શક દરાવ કર્યો હતો.

“આપણી સભાના પેટ્રન શાહ બદવજીભાઈ નરશીદાસ મુંઝવણાતે મહા વહિ ખીજના રાત્રિના સ્વર્ગવાસી થતાં આજની મળેલી મેનેજિંગ કમિટી સખ્ત દિલગીરી દર્શાવે છે અને સભાએ એક હિતરતી યુમાળ્યો છે તેમ માને છે. તેમની ધાર્મિક જાતિ, ઉદારતા અને સાવન્યતા સૌ કોઈને અનુકરણીય હતી. દરેક ધાર્મિક અને પારમાર્થિક કાર્યોમાં તેઓશ્રી કોમળી મદદ આપતા હતા. અમે સ્વર્ગસ્થ આત્માની શાંતિ હમ્મજી તેમના આમજનો પર આવી પડેલ આપત્તિમાં હમદર્દી દર્શાવીએ છીએ.”

Reg. No. B. 156

વાંચવા લાયક

વસાવવા લાયક

નવા પુસ્તકે

શ્રી આનંદધનજી-ચોવીશી

[અર્થ, ભાવાર્થ અને વિવેચન સહિત]

જેની ધણી જ સમયથી માંગ હતી તે શ્રી આનંદધનજી ચોવીશી અર્થ તથા વિસ્તારાર્થ સાથે હાલમાં જ છપાવીને બહાર પાડવામાં આવી છે. શ્રી આનંદધનજીના રહસ્યમય ભાવાર્થને સમજવા માટે તેમજ આધ્યાત્મિક વિકાસ સાધવા માટે આ ચોવીશી એક ગ્રંથરૂપ છે. પાકું કપડાનું આઈડીગિ છતાં પ્રચારાર્થે મૂલ્ય માત્ર રૂ. ૧-૧૪-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

શ્રી પર્વતિથિ સ્તવનાદિ સમુચ્ચય

દરેક પર્વ તિથિઓના, વીશ સ્થાનક, નવપદ, ચોવીશી તીર્થંકરો, પદ્યુપશ્ય તથા મહસ્તવના ચૈત્યવંદન, સ્તવન તથા સંજ્ઞાપ્ય વિગેરેનો અનુપમ સંગ્રહ. પાકું કપડાનું આઈડીગિ અને પાંચમે લગ્નબગ પૃષ્ઠ હોવા છતાં મૂલ્ય માત્ર રૂપિયા ત્રણ, પોસ્ટેજ અલગ.

શ્રી નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સંગ્રહ

મહાપ્રભાવિક નવસ્મરણ ઉપરાંત ઘંટાકણ, સરસ્વતી મંત્ર, ઋષિમંડળ, ઔતમસ્વામી રાસ વિગેરે ઉપયોગી સ્મરણોનો સંગ્રહ. ગુજરાતી ટાઇપ, પોકેટ સાઈઝ, પાકું કપડાનું આઈડીગિ છતાં મૂલ્ય માત્ર બાર આના, પોસ્ટેજ અલગ.

લખો—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રચારક સભા—ભાવનગર.

શ્રી ત્રિપદિશલાકા પુરુષ ચરિત્ર ભાષાંતર

પર્વ ૧ થી ૧૦ : વિભાગ ૫

આ આખા ગ્રંથમાં દશ પર્વ છે. કલિકાલસર્વગ્ર શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યની આ અપૂર્વ કૃતિ છે. મૂળના શ્લોક ૭૪૦૦૦ છે. તેનું ભાષાંતર જુદા જુદા પાંચ ભાગમાં પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. ૧ પ્રથમ ભાગ-પર્વ ૧-૨ શ્રી ઋષભદેવ, અજિતનાથ વગેરેના ચરિત્ર. કિં. રૂ. ૩-૪-૦ ૨ બીજો ભાગ-પર્વ ૩-૪ ૫-૬ શ્રી સભવનાથથી મુનિસુવતસ્વામી સુધીનાં ચરિત્રો. કિં. રૂ. ૩-૪-૦ ૩ ત્રીજો ભાગ-પર્વ ૭ મુ. જૈન રામાયણ તે શ્રી નમિનાથ ચરિત્ર કિં. રૂ. ૧-૮-૦ ૪ ચોથો ભાગ-પર્વ ૮-૯. શ્રી નેમિનાથ તે પાર્શ્વનાથ વગેરેનાં ચરિત્ર કિં. રૂ. ૩-૦-૦ ૫ પાંચમો ભાગ પર્વ ૧૦ મુ. શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સવિસ્તર ચરિત્ર કિં. રૂ. ૨-૮-૦ (પહેલો તથા પાંચમો ભાગ હાલ સીલીકમાં નથી.)

મુદ્રક: શ્રાદ્ધ ગુલાળચંદ લલ્લુભાઈ-શ્રી મહેદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.